

POP-gids

Woninginbraak

*Een praktische gids voor de aanpak en
preventie van woninginbraken*

Frederique Lotgerink Bruinenberg (S1023020)

Beukinkstraat 11

7511 RH Enschede

frederique_lotgerink@hotmail.com

02-01-2012

Begeleiders Universiteit Twente:

Prof. Dr. M. Junger

Dr. M.S. de Vries

Voor u ligt de scriptie 'POP-gids Woninginbraak; een praktische gids voor de aanpak en preventie van woninginbraken'. Dit werk is een afstudeerscriptie van de master-opleiding Public Administration aan de Universiteit Twente.

Mijn dank gaat uit naar iedereen die heeft meegewerkt aan het tot stand komen van deze scriptie. In het bijzonder mijn begeleidster Prof. Dr. M. Junger. Zij heeft mij geholpen een juiste structuur aan te brengen in mijn scriptie en heeft goede ideeën aangedragen, waardoor ik gestimuleerd werd om andere invalshoeken nader te onderzoeken. Mevrouw Tieman werkzaam bij het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid wil ik bedanken voor haar hulp en haar inzet om mij te betrekken bij de praktische kant van de preventie van woninginbraken. Ook mevrouw dr. De Vries wil ik bedanken voor haar inbreng om deze scriptie naar een hoger niveau te tillen.

Natuurlijk mag het thuisfront niet vergeten worden. Ondanks dat ze me eindeloos bestookt hebben met de vraag: 'Hoe zit het nu met je afstuderen', was het zonder hen niet gelukt. Mijn speciale dank gaat uit naar Mark, onmisbaar om zijn onvoorwaardelijke steun en lieve woorden.

Ik ben van mening dat ik door deze scriptie gegroeid ben, op meerdere vlakken. Het heeft mij nieuwsgierig gemaakt naar de beleidsprocessen binnen de lokale overheden en bij de politie. Ook is mij duidelijk geworden dat onderzoek doen allesbehalve saai is, maar juist erg interessant en leerzaam. Tot slot hoop ik dat deze scriptie met plezier gelezen zal worden en dat het aan de gestelde verwachtingen voldoet.

Frederique Lotgerink Bruinenberg

Januari 2012, Enschede

Samenvatting

In deze studie staat het probleem woninginbraken centraal. Er is een praktische gids geschreven die handzaam is voor gemeente en politie om het probleem woninginbraken aan te pakken. De onderzoeksvraag die centraal staat in deze scriptie luidt als volgt; 'wat zijn de kenmerken van woninginbraken en welke preventiemaatregelen kunnen er genomen worden?'. De aanleiding is het feit dat woninginbraken relatief vaak voorkomen en het heeft een grote impact op de veiligheidsbeleving van mensen. Het beleid met betrekking tot woninginbraken is per gemeente en politiekorps erg verschillend en het zou praktisch zijn om de verscheidene preventiemaatregelen te bundelen en te analyseren.

Het doel van deze scriptie is om aan de hand van misdaadtheorieën die betrekking hebben op inbraak, een pakket van preventiemaatregelen op te stellen. Zo is er gekozen om een praktische gids te schrijven naar het idee van de probleemgeoriënteerde aanpak. Deze legt de nadruk op het proactief aanpakken van problemen door de politie door het analyseren van onderliggende factoren. Daarnaast is er aandacht voor situationele criminaliteitspreventie en de daaruit voortvloeiende CPTED, routineactiviteiten en rationele keuze theorie. Vervolgens is er door middel van literatuuronderzoek getracht om veel verschillende onderzoeken te vergelijken met betrekking tot de preventie van woninginbraken. Hieruit is mede duidelijk geworden wat de belangrijkste karakteristieken zijn van inbraken. Na deze grondige analyse werd het mogelijk om te achterhalen welke maatregelen het meest effect zouden hebben en dus toepasbaar zouden zijn om woninginbraken tegen te gaan.

Enkele preventiemaatregelen zijn zowel effectief als relatief goedkoop. Bijvoorbeeld het opzetten van buurtwachtprogramma's, wat de leefbaarheid zou verbeteren van de buurt evenals de onderlinge verstandshouding. Hierdoor zouden inbrekers meer opvallen door de verhoogde bewaking op straat. Ook is gebleken dat het bouwbesluit van 1999 heeft bijgedragen aan een verminderde kans op inbraak. Dit besluit bepaalt dat er inbraakwerend gebouwd moet worden. Daarnaast is het Politiekeurmerk Veilig Wonen succesvol gebleken. Door middel van meer en verstevigde sloten wordt het voor inbrekers moeilijker in te breken.

Andere preventiemaatregelen hebben teveel nadelen. In sommige gevallen zijn de kosten te hoog en de baten te gering, zodat het geen verlaging van de inbraakfrequentie zou betekenen. Als men deze maatregelen nog verder kan onderzoeken door gerichte kosten-batenanalyses, zodat het effect gemeten kan worden, zou dit misschien wel opgenomen kunnen worden als effectieve preventiemaatregel.

The problem of burglaries in single family houses is the main focus of this study. There is a practical guide written that could help local authorities and police to tackle the problem of these burglaries. The research question central to this thesis is: 'What are the characteristics of burglaries in single family houses and what preventive measures can be taken?'. The motivation for this subject is that burglaries occur relatively frequently and has a great impact on victims. The policy of local authorities and police regarding the prevention of burglaries can vary enormously. Therefore, it can be practical to integrate the various approaches and analyze them on their merits.

The purpose of this study is to let policy makers become familiar with the various theories developed to combat burglary and to have a comprehensive set of effective preventive measures. Therefore, the paper has the format of a problem-oriented guide according to the problem-oriented approach. This theory emphasizes the proactive approach to problems by police through an analysis of underlying factors. Also, the concept of situational crime prevention and the resulting CPTD, routine activities and rational choice theory are defined and explained. Subsequently, through literature reviews, different studies have been compared regarding the prevention of burglary. It became clear what the most important characteristics are of burglaries. For example, studies about the environmental characteristics were analyzed to provide a cohesive and coherent answer on which houses have a greater risk to be burgled. But also the characteristics of the thieves and their motivation is investigated. This thorough analysis made it possible to determine which measures can be seen as effective and thus applicable.

Some preventive measures are both effective and relatively inexpensive. For example setting up Neighbourhood Watch programs, which would improve the liveability of the neighbourhood and stimulate mutual understanding. This can increase the surveillance on the street and make it more difficult for burglars to burgle a house unseen. It also showed that the Building Act of 1999 has contributed to a reduced risk of burglary. This law states that one must build a house with multiple locks and other measures to prevent an easy burglary. The PKVW (Police Certification Save Living) is also successful in reducing burglary, because of the installation of more and reinforced locks.

Some other prevention measures are less effective and sometimes more expensive. Examples are the installation of alarm systems, CCTV and gated communities. These expensive solutions are only for the wealthy upper class of society. This does not mean it is ineffective against burglary, but in most cases, the cost do not outweigh the benefits. Not everyone in society can benefit from these

measures. Other measures, such as improving visibility, more evidence of occupation, reducing access for traffic, are not adequate enough. These techniques have some important drawbacks, such as reducing the access for traffic. This will also mean less natural surveillance and less supervision. According to the routine activity theory this will increase burglary, because there is no capable guardian to stop the burglar.

The preventive measures that are under debate could benefit from more research into the feasibility. It is a possibility that through little adjustments, these measures can become more effective and suitable. This could be done through conducting more meta-analyses according to the example of the Campbell Collaboration. This organization monitors the quality of studies through peer review. Qualified independent investigations verify the methods the authors use and the conclusions that they draw.

In conclusion, there are many preventive measures to combat burglaries. It is ultimately the choice of policy makers which policy measures they will use. Because of the large number and wide range of different policies, it is difficult to determine which ones work well and also cost effective. Hopefully this thesis can offer help in making this decision.

Voorwoord	2
Samenvatting	3
Summary	4
Inhoudsopgave	6
1. Inleiding	8
2. Theorie	10
2.1 Problem Oriented Policing	10
2.2 Situationele Criminaliteitspreventie	12
2.3 Rationele Keuze theorie	14
2.4 Routine Activiteiten theorie	14
2.5 Crime Prevention Through Environmental Design	16
3. POP-gids	20
3.1 Beschrijving van het probleem woninginbraak	20
3.2 Ingebroken huizen	24
3.3 Modus Operandi	29
3.4 Tijdstip	31
3.5 Gestolen goederen	33
4. Reacties op het probleem	35
4.1 Samenvattende Tabel	42
5. Conclusie	46
7. Referenties	48
Bijlage 1: Interviews	53

Bijlage 2: Invloed van target hardening op de kans op inbraak	58
Bijlage 3: Ingebroken huizen	64
Bijlage 4: Foto's van de ingebroken huizen	69

In de regio Twente is het aantal inbraken in woningen tussen de vijf en tien procent gestegen in het jaar 2009 ten opzichte van 2008 (Korpsjaarverslag 2009 Politie Twente). Woninginbraak komt relatief vaak voor en heeft een grote impact op slachtoffers. Een inbraak levert niet alleen materiële schade op, maar heeft voor velen ook psychische gevolgen. Men is vooral 's avonds bang, en weigert de deur te openen of de straat op te gaan. Woninginbraak vindt vaak plaats in de vertrouwde omgeving en zorgt hierdoor voor angstgevoelens (Wittebrood en Oppelaar, 2006). De invloed die angst heeft op mensen is een reden om woninginbraak te voorkomen.

Het doel van dit onderzoek is om een praktische gids te schrijven die handzaam is voor gemeente en politie met betrekking tot preventie van woninginbraken. Deze gids zal geschreven worden aan de hand van het concept, problem-oriented policing. Problem-oriented policing kortweg POP, legt de nadruk op het pro-actief aanpakken van problemen door de politie door middel van het analyseren van onderliggende factoren en niet door het reageren op incidenten en oproepen. Deze vorm van politie inzet heeft in het buitenland beperkte, maar significante invloed op het verminderen van criminaliteit en wanorde. POP is het meest effectief wanneer politieafdelingen uitgesproken voorstander zijn van dit concept en wanneer deze interventie gericht is op specifieke soorten criminaliteit in plaats van op misdaad in het algemeen.

De onderzoeksvraag die in deze scriptie beantwoord zal worden is;

‘Wat zijn de kenmerken van woninginbraken en welke preventiemaatregelen kunnen er genomen worden om inbraken te voorkomen?’

Deze probleemstelling oftewel onderzoeksvraag wordt beantwoord aan de hand van theoretische achtergronden en de conclusies van de onderzoeken op het gebied van inbraakpreventie. De verscheidene theorieën, namelijk problem-oriented policing, situationele criminaliteitspreventie, de routineactiviteiten theorie, de rationele keuze theorie en Crime Prevention Through Design komen aan bod en zullen verder gedefinieerd en uitgelegd worden. Daarna zullen de karakteristieken van woninginbraken met betrekking tot inbrekers en ingebroken huizen besproken worden. In de POP gids wordt ook huidige preventiemogelijkheden en eventuele nieuwe maatregelen verduidelijkt.

Dit onderzoek is voornamelijk kwalitatief van aard. Door middel van literatuuronderzoek wordt getracht om veel verschillende onderzoeken te vergelijken met betrekking tot de preventie van woninginbraken. Zo zijn er op de Universiteit Twente meerdere onderzoeken gedaan naar

bijvoorbeeld de invloed van het klimaat op woninginbraken of de afstand die inbrekers afleggen van hun verblijfplaats naar een doelwit. Deze onderzoeken zullen meegenomen worden in de scriptie. De verkregen data wordt gebruikt om het probleem woninginbraken zo correct mogelijk te omschrijven. Tevens is er informatie verzameld tijdens een kortdurende stage bij de Technische Recherche van de politie Twente. Er werden vijf inbraken onderzocht op forensische sporen die mogelijk de opsporing van de dader kunnen bevorderen (zie bijlage 3 en 4). Het was erg interessant, omdat er een goed beeld geschetst werd van de directe omgeving van de inbraak en de operatiewijze van inbrekers. Daarnaast zijn er interviews afgenomen met twee onderzoekers en een beleidsmaker bij de politie Twente. Deze onderzoekers doen veelal onderzoek naar misdaadtrends en de mogelijke preventietechnieken. De beleidsmaker van de politie Twente geeft inzicht in het omzetten van de misdaadtheorieën in een praktische aanpak en over woninginbraken in de regio Twente (zie bijlage 1) .

De POP-gids zoals deze die nu voor u ligt is van belang, omdat het nodig is dat alle informatie die bekend is met betrekking tot woninginbraken gebundeld wordt in een overzichtelijke gids. Er zijn veel onderzoeken gepubliceerd elk met een specifieke invalshoek. Deze onderzoeken zouden vergeleken moeten worden en de uitkomsten kunnen dan samengevoegd worden. Er zijn veel verschillen in landen onderling, en hier kan veel van geleerd worden. Het probleem mag dan wel gericht zijn op een specifieke regio, maar als het onderzoek gedegen gedaan is, kan dit gegeneraliseerd worden naar andere regio's. Dit is vooral van belang voor de preventie van woninginbraken. Het wiel hoeft niet telkens opnieuw uitgevonden te worden.

2.1 Problem Oriented Policing

Problem-oriented policing kortweg POP, is ontstaan in de jaren '70 vanuit kritiek op het politiebeleid en de wijze waarop men te werk ging. De politie was geoccupeerd met de middelen die ze tot hun beschikking hadden en op welke manier ze hun werk deden, in plaats van met het uiteindelijke doel van hun werk (Scott, Eck, Knutsson & Goldstein, 2008). De focus bij POP ligt op problemen die de politie ondervindt en hoe hiermee omgegaan moet worden. POP zoekt een betere balans tussen de reactieve en proactieve aspecten van het politiewerk (Goldstein, 1990). Het primaire werk van een politieagent is patrouilleren, snel reageren, strafrechtelijk onderzoek en het omgaan met verschillende incidenten. In de jaren '40 tot de jaren '70, was dit alles wat de politie deed. Destijds dacht men dat deze strategieën misdaad tegengingen door het afschrikwekkende effect. Echter, in de jaren '70 werden de werkzaamheden van de politie in twijfel getrokken. Het doel van het politiewerk was niet zo eenduidig als men dacht.

Het probleem met de politie in de praktijk is dat incidenten vaak gezien worden als geïsoleerde en onafhankelijke gebeurtenissen. De eerste stap bij POP betekent dat er dieper ingegaan moet worden op deze gebeurtenissen. Incidenten zijn vaak alleen maar symptomen van problemen. Ten eerste moeten de politie relaties tussen incidenten herkennen en zich meer verdiepen in de factoren die de problemen veroorzaken. Ook is het belangrijk dat de politie deze substantiële problemen ziet als gemeenschapsproblemen. Dat betekent dat de politie aandacht moet hebben voor de mening van de bevolking, want zij signaleert de problemen in de gemeenschap. Dit betekent inzicht in alle dimensies van problemen in de gehele gemeenschap (Goldstein, 1990).

Bovenstaande vereist dat de politie effectief omgaat met deze problemen. De definitie van effectiviteit in de context van POP heeft betekenis gekregen door de formulering van Eck en Spelman. Zij identificeerden vijf verschillende niveaus van impact die politie kan hebben op een probleem: (1) het probleem elimineren; (2) verminderen van incidenten; (3) verminderen van de ernst van de incidenten; (4) methoden ontwikkelen om beter om te gaan met incidenten en; (5) het probleem niet langer zien als een aangelegenheid van de politie (Goldstein, 1990).

De volgende stap in het proces na het identificeren van het probleem is het verzamelen van informatie en vervolgens het analyseren van deze informatie. Dit betekent een diepgaand onderzoek naar alle kenmerken van het probleem en ook de factoren die bijdragen aan het probleem. Men kan hierbij denken aan informatie over de daders, slachtoffers, locaties, tijdstippen, motivaties, kosten en

baten (Goldstein, 1990). Dit is namelijk wat er in de POP-gids over woninginbraken wordt getracht te onderzoeken. Een duidelijk beeld van de daders, hun motivatie en omgevingsfactoren en de invloed hiervan op de frequentie van woninginbraken.

Het doel van POP is een meer effectieve respons te ontwikkelen. Dit kan alleen als problemen niet gezien worden als één geheel. Elk probleem moet als een op zichzelf staand incident beschouwd worden en heeft vaak radicaal verschillende reacties nodig. Ook is het belangrijk dat in ogenschouw wordt genomen hoe de politie in eerste instantie omging met incidenten die samen een probleem vormen. Een hoge mate van reflectie is voor politieagenten vereist wil men goed werk afleveren. Dit kan moeilijk zijn, omdat politieagenten vaak hun eigen impulsieve oplossingen klaar hebben, terwijl deze niet effectief zijn (Goldstein, 1990).

Goldstein publiceerde een lijst met veronderstellingen betreft POP op de website van het POP-center. Dit geeft een goed beeld van hoe de politie volgens POP te werk zou moeten gaan wil men een misdaad effectief kunnen voorkomen. Ten eerste werkt de politie vanuit een probleem, niet een misdaad, een casus of een incident. Een probleem is iets dat burgers aangaat, of waar burgers slachtoffer van zijn. Een oplossing zoeken voor problemen betekent niet zoeken naar een snelle oplossing. Het betekent omgaan met de omstandigheden die problemen creëren. Ten tweede moet de politie routineus en systematisch problemen analyseren, voordat ze oplossingen zoeken. De analyse van deze problemen moet grondig zijn. De problemen moeten accuraat en nauwkeurig uitgesplitst worden naar specifieke aspecten van het probleem. De manier waarop het probleem tot nu toe wordt behandeld moet begrepen worden en men moet bereid zijn tot reflectie, zodat men zich bewust is van de mogelijke tekortkomingen. Zodoende moeten ook alle nieuwe oplossingen voor een probleem overwogen worden. Als laatste zou de politie proactief moeten reageren op problemen in plaats van reageren op de nadelige gevolgen van problemen. Dit is alleen mogelijk als de politie de vrijheid krijgt om belangrijke beslissingen te mogen nemen. Dit betekent niet dat ze niet verantwoordelijk zijn hun beslissingen. Uiteindelijk zou de effectiviteit van de respons geëvalueerd moeten worden, zodat men kan leren.

In 2008 is er een meta-analyse uitgevoerd door Weisburd e.a. naar de effectiviteit van POP in de afgelopen twee decennia. Uit deze meta-analyse blijkt dat POP effectief is in het verminderen van misdaad en wanorde. De resultaten van deze meta-analyse bleken significant te zijn ten voordele van POP in zowel experimentele studies als niet-experimentele studies. Het viel de auteurs op dat er in het algemeen weinig studies verricht zijn naar POP en de effectiviteit, en dat terwijl problem-oriented policing één van de belangrijkste nieuwe en meest geïmplementeerde politie strategieën van de afgelopen tijd is. Volgens Weisburd e.a. is dit toe te schrijven aan het falen van de overheid en

de politie, omdat zij niet meer aandacht besteed hebben aan het evalueren van politie strategieën (Weisburd e.a., 2008).

Uit deze meta-analyse kunnen bepaalde conclusies getrokken worden over hoe en op welke manier POP het beste werkt. Ten eerste is POP het meest effectief als de politie departementen bereidwillig zijn om POP te implementeren. Ten tweede moeten de verwachtingen over POP realistisch zijn. De werkdruk moet handelbaar zijn en men moet niet verwachten dat criminaliteit in korte tijd opgelost kan worden. Het effect is groter als men de aandacht legt op bepaalde criminaliteit in tegenstelling tot criminaliteit in het algemeen. Nogmaals een aanwijzing voor het idee dat de politie moet werken aan een meer gerichte aanpak van specifieke criminaliteit (Weisburd e.a., 2008).

2.2 Situationele criminaliteitspreventie

Situationele criminaliteitspreventie zoekt een manier om de situationele bepalende factoren te beïnvloeden of te veranderen zodat de mogelijkheid om een misdaad te plegen aanzienlijk minder wordt. Situationele preventie is de basis van de routineactiviteiten theorie, de rationele keuze theorie en 'Crime Prevention Through Environmental Design' (CPTED), die later in dit hoofdstuk beschreven worden. Situaties bieden mogelijkheden voor criminele activiteiten, maar ook verleidingen, provocaties en bepaalde stimulansen. De interactie tussen motivatie en situatie zorgt ervoor dat misdrijven indirect besloten worden door individuele daders. Een voorbeeld hiervan is een citaat van een inbreker die uitlegt waarom de omstandigheden voor een inbraak gunstig waren, namelijk; "De fiets van een maat van mij was gestolen, hij is toen zielig ergens gaan zitten. Toen hij daar een beetje zat voelde hij aan de deur die toevallig open was. Hij heeft mij gebeld maar ik had avonddienst. Na mijn dienst zijn we er naartoe gegaan en hebben alles meegenomen." (Meppelink, 2009). Als mensen besluiten een misdrijf te begaan, dan volgt dat de opbrengsten hoger zijn dan de kosten. Echter, wanneer de omstandigheden ongunstig zijn, dan ziet men af van de inbraak. Het doel van situationele criminaliteitspreventie is dus zorgen dat de omstandigheden voor een dader ongunstig zijn (Clarke, 2008).

Situationele preventie heeft alleen een kans van slagen als er gefocust wordt op een specifiek misdrijf. Dit komt doordat de situationele determinanten onderling sterk kunnen verschillen. Ook is het van belang dat er een onderscheid gemaakt wordt tussen motivatie en motief. Motivatie is een bepaalde inslag die vaak voortduurt over langere tijd. Motief is van directe invloed op het gedrag van een dader en is meer tastbaar. De probleemoplossingmethodologie die ten grondslag ligt aan situationele criminaliteitspreventie wordt gedeeld met het eveneens preventieve 'problem-oriented

policing'. Het probleem wordt bestudeerd, er worden hypothesissen opgesteld, mogelijke oplossingen worden aangedragen, bepaalde maatregelen worden aangenomen en vervolgens worden deze maatregelen geëvalueerd (Clarke, 2008).

Situationele criminaliteitspreventie is net als problem-oriented policing georiënteerd op probleemoplossing door middel van een preventie en proactieve aanpak. Situationele criminaliteitspreventie is het meest effectief als het geïmplementeerd wordt als een pakket aan maatregelen. Elke maatregel moet gekoppeld zijn aan een bepaald proces in het begaan van de misdaad. In een poging om een maatregelenpakket samen te stellen hebben onderzoekers de verscheidene mogelijkheden geclassificeerd en beschreven in het welbekende '25 opportunity-reducing techniques' (zie figuur 1). Deze worden gegroepeerd onder vijf titels, namelijk het vergroten van de inspanning, het verhogen van het risico, het verkleinen van de beloning, verkleinen van mogelijke provocaties en het vermijden van excuses.

Figuur 1: 25 opportunity reducing techniques

TWENTY FIVE TECHNIQUES OF SITUATIONAL PREVENTION				
Increase the Effort	Increase the Risks	Reduce the Rewards	Reduce Provocations	Remove Excuses
1. Target harden - Steering column locks and immobilisers - Anti-robbery screens - Tamper-proof packaging	6. Extend guardianship - Take routine precautions: go out in group at night, leave signs of occupancy, carry phone "Cocoon" neighborhood watch	11. Conceal targets - Off-street parking - Gender-neutral phone directories - Unmarked bullion trucks	16. Reduce frustrations and stress - Efficient queues and polite service - Expanded seating - Soothing music/muted lights	21. Set rules - Rental agreements - Harassment codes - Hotel registration
2. Control access to facilities - Entry phones - Electronic card access - Baggage screening	7. Assist natural surveillance - Improved street lighting - Defensible space design - Support whistleblowers	12. Remove targets - Removable car radio - Women's refuges - Pre-paid cards for pay phones	17. Avoid disputes - Separate enclosures for rival soccer fans - Reduce crowding in pubs - Fixed cab fares	22. Post instructions "No Parking" "Private Property" "Extinguish camp fires"
3. Screen exits - Ticket needed for exit - Export documents - Electronic merchandise tags	8. Reduce anonymity - Taxi driver IDs "How's my driving?" decals - School uniforms	13. Identify property - Property marking - Vehicle licensing and parts marking - Cattle branding	18. Reduce emotional arousal - Controls on violent pornography - Enforce good behavior on soccer field - Prohibit racial slurs	23. Alert conscience - Roadside speed display boards - Signatures for customs declarations "Shoplifting is stealing"
4. Deflect offenders - Street closures - Separate bathrooms for women - Disperse pubs	9. Utilize place managers - CCTV for double-deck buses - Two clerks for convenience stores - Reward vigilance	14. Disrupt markets - Monitor pawn shops - Controls on classified ads. - License street vendors	19. Neutralize peer pressure "Idiots drink and drive" "It's OK to say No" - Disperse troublemakers at school	24. Assist compliance - Easy library checkout - Public lavatories - Litter bins
5. Control tools/ weapons "Smart" guns - Disabling stolen cell phones - Restrict spray paint sales to juveniles	10. Strengthen formal surveillance - Red light cameras - Burglar alarms - Security guards	15. Deny benefits - Ink merchandise tags - Graffiti cleaning - Speed humps	20. Discourage imitation - Rapid repair of vandalism - V-chips in TVs - Censor details of modus operandi	25. Control drugs and alcohol - Breathalyzers in pubs - Server intervention - Alcohol-free events

2.3 Rationele keuze theorie

De rationele keuze theorie analyseert de wensen, preferenties en motieven van daders en mogelijke daders. Deze zijn in constante interactie met de gelegenheid tot crimineel gedrag en de mogelijke beperkingen hierop. De belangrijkste begrippen in deze theorie zijn keuze en besluitvormingsprocessen (Cornish & Clarke, 2008).

Het eerste concept in de rationele keuze theorie is doelbewust gedrag. Misdaden worden doelbewust en weloverwogen gepleegd. De misdadiger is van mening dat hij kan profiteren van zijn acties. Zijn motieven kunnen autonomie, verminderen van spanningen, controle, materiële goederen etc. zijn (Cornish & Clarke, 2008).

Crimineel gedrag is ook rationeel. Individuen proberen het beste uit een situatie te halen, gebaseerd op hun motieven en hun doel. Uit de scriptie van Meppelink (2009) blijkt dat de meeste inbraken gepleegd worden om geld te verkrijgen, al dan niet om aan de behoefte van een verslaving te kunnen voldoen. Dit blijkt ook wel uit het volgende citaat uit een van de interviews gehouden door Meppelink met een inbreker; 'Ik was weggelopen van het internaat en had geen geld. Ik kon niet terug naar mijn moeder. Ik moest geld hebben om te eten en te roken, voor mijn levensonderhoud'.

Rationeel gedrag is niet perse perfect. Beslissingen worden vaak gemaakt onder niet perfecte omstandigheden. Vooraf kunnen daders niet alle mogelijke baten en kosten van inbraken inschatten. Er is niet alleen onzekerheid, maar ook tijdsdruk en verschil in ervaring die de keuze tot inbreken beïnvloeden (Cornish & Clarke, 2008).

Criminele besluitvorming is specifiek voor elke type misdaad. Er moet onderscheid gemaakt worden tussen verschillende soorten misdaden, naar type, gradatie en consequenties. Elke misdaad, zoals inbraak, heeft een specifiek patroon, bepaalde motieven en voordelen. Op deze manier kan men beleid ontwikkelen dat elke misdaad specifiek behandelt (Cornish & Clarke, 2008).

2.4 Routine activiteiten theorie

Deze theorie benadrukt niet de kenmerken van daders, maar de omstandigheden waarin misdaden gepleegd worden. De belangrijkste assumptie van deze theorie is dat als er een misdaad staat te gebeuren er een convergentie moet zijn van een eventuele dader, geschikt doelwit en de afwezigheid van bewaking (Zie figuur 2) (Cohen & Felson, 1979).

De routine activiteitenbenadering heeft betrekking op de dagelijkse activiteiten van mensen, zowel daders als slachtoffers, die gelegenheid scheppen voor criminaliteit (Felson, 2008). Daders maken inschattingen van de routine activiteiten van slachtoffers. Deze routine activiteiten zijn bepaalde routes die mensen elke dag begaan. Zoals de route naar het werk, naar school etc. Wanneer deze activiteiten

dagelijks herhaald worden en als er ook dezelfde keuzes gemaakt worden ontstaat er een 'mental map'. Deze kaart kent een bepaald besluitvormingsproces, en dit kan leiden tot een criminele activiteit als een dader zijn kans ziet en er geen toezichthouder aanwezig is (Cohen & Felson, 1979).

Elke succesvolle criminele gedraging kent een dader. Deze dader heeft criminele bedoelingen en wil dit tot uitvoer brengen. Hij wordt in staat gesteld criminaliteit te plegen door de mogelijkheden die door de alledaagse bezigheden van de mens gerealiseerd worden. Door deze activiteiten en de 'mental map' die hierdoor ontstaat bestaat er een systematische mogelijkheid tot het plegen van een misdrijf (Felson, 2008).

De dader heeft een geschikt doelwit nodig. De geschiktheid van een doelwit hangt af van bijvoorbeeld waarde, fysieke zichtbaarheid of toegang. Dit wordt ook wel uitgedrukt in het acroniem VIVA (Clarke & Felson, 1998).

V → Value, oftewel waarde

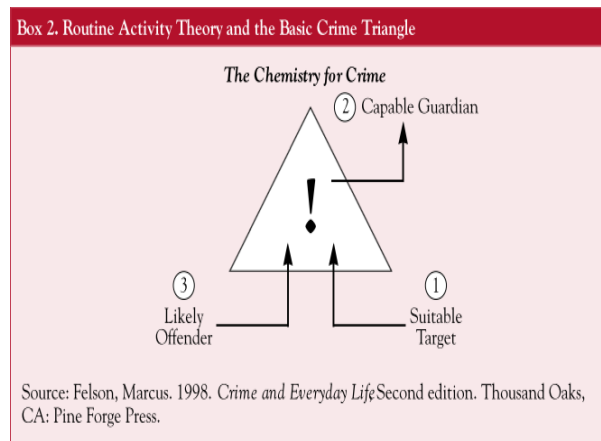
I → Inertia, oftewel gewicht van het item: een zware televisie zal moeilijk te stelen zijn.

V → Visibility, oftewel zichtbaarheid: waardevolle items in het zicht laten staan maakt inbreken aantrekkelijk.

A → Acces, oftewel toegang: meerdere sloten zorgt voor een moeilijkere toegang tot het huis.

Als laatste is het nodig dat er geen bewaking aanwezig is. Mensen spelen onbewust de rol van toezichthouder. Als er geen dader is, geen geschikt doelwit, of als er een toezichthouder is, dan zal er geen misdaad plaatsvinden (Felson, 1979).

Figuur 2: Routine activiteiten driehoek

2.5 Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED)

Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED) staat ook wel bekend als veilig ontwerp en beheer. Men probeert crimineel gedrag te beperken door de mogelijkheden die het ontwerp en beheer van de omgeving biedt te verminderen. Dit betekent dat het juiste ontwerp en effectieve gebruiken van een omgeving kan leiden tot een vermindering van angst en criminaliteit, en zodoende de kwaliteit van leven bevordert.

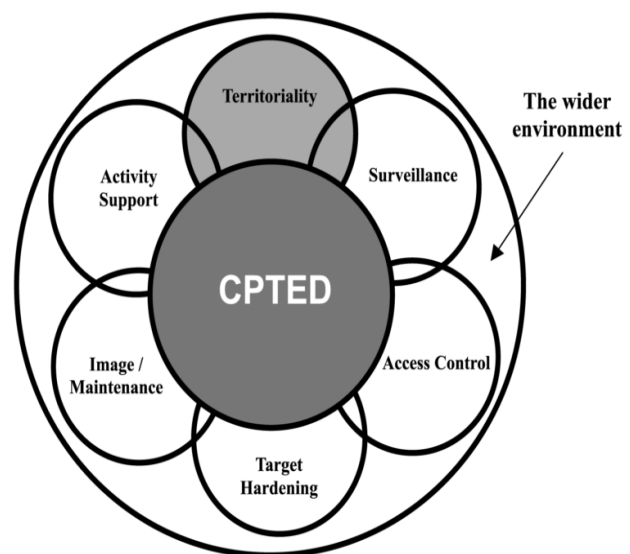
De bedenker van CPTED, C. Ray Jeffery, beweerde dat sociologen de sociale oorzaken van criminaliteit overschat hadden. Jeffery stelde een multidisciplinaire aanpak voor bestaande uit sociologen, gedragswetenschappers, politicologen, psychologen en biologen. De interne dynamiek van een mens zou minstens zo belangrijk zijn als de externe fysieke omgeving. Desondanks zijn het toch de ideeën van Oscar Newman en zijn concept 'defensible space', dat overgenomen werd door academici (Cozens, 2008).

'Defensible space' is een term die staat voor een reeks mechanismes; echte en symbolische barrières, gedefinieerde gebieden van invloed en verbeterde mogelijkheden voor toezicht. Deze mechanismes brengen een omgeving onder de controle van de bewoners. CPTED neemt dit over en stelt dat hoe mensen reageren op een omgeving beïnvloed wordt door het milieu. Kortom 'defensible space' richt zich op het aanpassen van de fysieke omgeving, en CPTED richt zich op hoe gelegenheid voor crimineel gedrag beperkt kan worden door middel van veranderingen aan de fysieke omgeving (Cozens, 2008).

Er zijn zes brede karakteristieken van CPTED, namelijk territoriality, surveillance (informal and formal), access control, image/maintenance, activity programme support and target hardening (Zie figuur 3) (Cozens, 2008).

1. **Territoriality.** Dit concept stelt dat het besef dat een bepaald bezit eigendom is van een persoon aanwezig moet zijn in een ruimte. Dit ontmoedigt illegaal gedrag, omdat het de mogelijkheden tot

Figuur 3: CPTED

crimineel gebruik vermindert. Het doel is om een afbakening te creëren van de eigen omgeving. Mensen die hier geen deel van uitmaken worden op deze manier geweerd. Dit kan door middel van symbolische barrières of werkelijke afscheidingen, zoals een hekwerk (Cozens, Saville & Hillier, 2005).

2. **Surveillance.** Het fysieke ontwerp van een omgeving heeft de mogelijkheid om informeel en natuurlijk toezicht te faciliteren. Dit kan door bewoners zelf, maar bijvoorbeeld ook door agenten en andere toezichthouders. Als misdadigers denken dat ze geobserveerd kunnen worden, dan zijn ze minder geneigd misdaden te begaan. Dit omdat er meer mogelijkheden zijn voor interventies, arrestaties en vervolgen. Informeel toezicht is bijvoorbeeld bewoners die door ramen toezicht houden. Formeel toezicht kan door politie surveillance en mechanisch toezicht door cameratoezicht of goede verlichting. Desondanks is het niet gegarandeerd dat surveillance routinematig wordt uitgevoerd door bewoners, en ook niet dat ze actie ondernemen. Dit is dan ook een van de redenen waarom de tweede generatie CPTED is ontstaan. Het is namelijk erg belangrijk om de sociale cohesie te bevorderen, om sociale activiteiten te organiseren voor bewoners en zo de natuurlijk toezicht te stimuleren (Cozens, Hillier, & Saville, 2005).
3. **Access control.** Door middel van het ontzeggen van de toegang en een verhoogd risico te creëren voor detectie worden de mogelijkheden voor criminaliteit verminderd. De maatregelen zijn erop gericht de toegang tot het perceel te belemmeren en de toegankelijkheid te bemoeilijken. Dit kan door ruimtelijke afbakening, veiligheidspersoneel en sloten en grendels (Cozens, Saville & Hillier, 2005).
4. **Activity support.** Dit houdt in dat door het gebruik van symbolen, borden en het ontwerp van een omgeving het gebruik van de openbare ruimte wordt aangemoedigd en het liefst volgens bestemde patronen. Het is de bedoeling dat openbare ruimtes specifiek ontworpen en gebruikt worden voor een bepaalde activiteit. Als voorbeeld wordt genoemd het gebruik van pinautomaten in drukke winkelstraten. Zo vinden 'gevaarlijke' activiteiten plaats op 'veilige' plaatsen. Dit komt ook terug in de routine activity approach. De 'crime generators' en 'crime attractors' die aan deze theorie verbonden zijn, zijn juist locaties waar activity support gebruikt wordt. Verkeersstromen worden geanalyseerd, evenals hun invloed op criminaliteit. Echter, drukke winkelstraten kunnen andere crimineel gedrag weer aansporen, zoals zakkenrollers. Dit gedeelte van de theorie is dus conflictueus (Cozens, Saville & Hillier, 2005).

5. **Image/space management.** Het promoten van een positief imago van een buurt en het routineus bijhouden verzekert het effectieve functioneren van deze buurt. Het geeft een positief signaal naar inwoners evenals passanten. Bijvoorbeeld licht laten branden in huis als men weg is, of de post opruimen als men op vakantie is (Cozens, Saville & Hilier, 2005). Onderzoek toont aan dat het onderhoud van een stedelijke omgeving bijdraagt aan het verminderen van misdrijven. Wilson en Kelling's 'Broken Windows Theory' (dat later uitgelegd wordt), benadrukt het belang van onderhoud als een indicator van sociale cohesie en informele sociale controle (Keizer, Lindenberg, & Steg, 2008).

6. **Target Hardening.** Dit bemoeilijkt de inspanning voor misdadigers om een misdaad te plegen. Het is de meest traditionele en langst gevestigde benadering in criminaliteitspreventie. Het doel is het ontzeggen of begrenzen van een crimineel doelwit door het gebruik van fysieke barrières, zoals hekwerk, sloten en elektronische alarmen. Ook hier is er sprake van een tegenstrijdigheid, want als men zich opsluit in de eigen woning dan is er ook geen toezicht, geen sociale controle en cohesie. Dit is in strijd met de andere CPTED strategieën in (Cozens, Saville & Hilier, 2005). Voorbeeld van target hardening is het Politie Keurmerk Veilig Wonen (PKVW) beheerd door het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid. Het keurmerk bestaat uit een pakket eisen voor de bouw of renovatie van woningen, complexen of buurten. Het behelst het plaatsen van veiligheidsmaatregelen, zoals sloten op deuren en ramen etc. (CCV, 2005).

Tabel 4: Samenvatting theorieën

Theorie	Vooronderstellingen
Problem-Oriented Policing	- Politie werkt vanuit een probleem. - Oplossen van het probleem betekent zoeken naar factoren die het probleem veroorzaken. Lange termijn denken. - Problemen moeten uitgediept en geanalyseerd worden. - Proactief handelen is het uitgangspunt voor de politie.
Routine activiteiten theorie	- Omstandigheden bepalen de misdaad. - Mensen zijn een makkelijk doelwit indien men een routineus levenspatroon heeft. - Een misdaad heeft een samenkomst nodig van doelwit, daders en de afwezigheid van bewaking.
Rationele keuze theorie	- Misdaden worden doelbewust en weloverwogen gepleegd. - Crimineel gedrag is rationeel. - Rationeel gedrag is niet perfect.

Situationele criminaliteitspreventie	- Situationele bepalende factoren moeten beïnvloedt of verandert worden. - Focus op specifiek misdrijf
CPTED	- Een juist ontwerp van een omgeving zorgt voor minder criminaliteit. - Externe fysieke omgeving is minstens zo belangrijk als de interne dynamiek van de mens.

Deze gids behandelt het probleem van inbraak in woonhuizen. In het eerste deel wordt het probleem beschreven met de daarbij behorende risico factoren. Vervolgens worden reacties op het probleem besproken, de effectiviteit hiervan en wat er bekend is uit onderzoek en uit de politiepraktijk.

Gerelateerde problemen

In deze gids ligt de focus op inbraak in gezinswoningen. Er zijn meerdere verschillen tussen woninginbraken en inbraken in bijvoorbeeld bedrijfspanden. Dit vereist dan ook specifieke preventiemethoden ontwikkelt voor woninginbraak. Inbraak in gezinswoningen is vaak populair, omdat er een grote buit verwacht wordt. Ook is het vaak eenvoudig, omdat een inbreker op meerdere manieren zichzelf toegang kan verschaffen.

3.1 Daderprofiel

Om woninginbraken tegen te kunnen gaan is het belangrijk te weten welke persoon deze misdaad nu begaat. Wat zijn de precieze kenmerken van een inbreker? Te denken valt aan leeftijd, geslacht, etniciteit. Maar ook de denkwijze en motivatie van een inbreker is van belang. Daarom worden er in deze paragraaf allereerst de mogelijke motivatie belicht van een inbreker, vervolgens de kenmerken en als laatste de manier waarop inbrekers zich verplaatsen.

MOTIVATIE

Een motief voor inbraak is financiële nood. Het onderzoek in de VS stelt dat een inbreker inbreekt omdat ze snel geld nodig hebben, vaak voor hun alcohol of drugs verslaving. Sommige inbrekers, vooral jongeren, zijn gemotiveerd door de sensatie van een misdrijf. Een klein aantal inbrekers breken in omdat ze wraak willen nemen op bijvoorbeeld een ex-vriendin of werknemer. Drugs en alcohol verslaving en ook financiële problemen dragen bij aan het plegen van misdrijven. Veel criminelen breken in om feestjes te kunnen financieren, waar alcohol en drugs gebruikt worden (Shover, 1991; Cromwell et al, 1999; Wright & Decker, 1994).

Een ander motief kan zijn wraak. Inbrekers kennen vaak hun slachtoffers. Zij kunnen vage kennissen zijn, maar ook burens, werknemers, vrienden of familie. De daders kennen op deze manier de dagelijkse routine van hun slachtoffers (Shover, 1991; Wright & Decker, 1994). Hier is de routine

activiteiten theorie van toepassing. Door de routinematigheid van gedrag van daders en slachtoffers krijgt het min of meer 'toevallige' optreden van criminele gebeurtenissen een systematisch karakter. De routine activiteiten theorie let niet alleen sterk op mensenstromen en concentraties van doelwitten, maar met name op de mix van daders, doelwitten en toezicht (Cohen & Felson, 1979).

Uit Nederlands onderzoek blijkt dat een grote groep inbrekers tussen de 18 en 25 jaar oud is. Voor hen is vaak een andere motivatie van toepassing dan voor de meer volwassen inbrekers. Jonge inbrekers hebben vaker geld nodig of zoeken goedkeuring van vrienden. Mede hierdoor zijn inbraken gepleegd door jonge inbrekers vaak meer impulsief. Ook zijn de jonge daders minder mobiel; zo hebben ze vaak geen auto in bezit. Oudere inbrekers (ouder dan 25 jaar) plannen een inbraak beter en hebben vaak andere motieven. Jongeren vallen dan ook vaker in de categorie gelegenhedsinbreker terwijl oudere inbrekers door hun ervaring juist sneller vallen in de categorie professionele inbrekers (Bernasco & Nieuwbeerta, 2002). Uit onderzoek van Meppelink (2009) wordt duidelijk dat oudere en professionele inbrekers minder vaak samenwerken met anderen. Een verklaring hiervoor is dat oudere en meer ervaren inbrekers beter weten wat ze willen en wat ze doen. Ook is de buit minder als men dit moet delen met een partner. Er moet echter wel een kanttekening geplaatst worden bij het onderzoek van Meppelink, namelijk dat het hier maar om acht inbrekers gaat en dat hierdoor moeilijk geëxtrapoleerd kan worden.

Zoals eerder genoemd kan er een onderscheid gemaakt worden tussen gelegenhedsinbrekers aan de ene kant en de professionele inbreker en inbraakbendes aan de andere kant. De gelegenhedsinbreker kiest over het algemeen voor een woning die makkelijk toegankelijk is en vaak in zijn eigen wijk staat. Een reden hiervoor is dat hij de omgeving goed kent en mogelijke vluchtwegen snel kan gebruiken. Deze inbrekers observeren het doel niet vooraf, hebben geen plan en bereiden hiermee de inbraak vrijwel niet voor. Vaak gebruikt de dader een openstaand raam en maakt hem het type woning niet uit. Het motief voor gelegenhedsinbrekers is vaak het snelle verwerven van geld of kostbare goederen. Men moet hierbij denken aan junks en alcoholisten. Dit type inbreker neemt vaak ook meer risico. De situatie is compleet anders bij bendes. Bendes observeren hun doelwit van tevoren, zij oriënteren zich op de omgeving en plannen hun inbraak. Het is van belang dat de buit groot is. De voorkeur gaat uit naar huizen in buitenwijken, het liefst dichtbij een snelweg of rondweg. Ook worden deze professionals vaak getipt. Opmerkelijk is dat deze bendes vaak aangemerkt worden als Oost-Europees (Van den Handel et al, 2009).

Hetzelfde geldt voor professionele inbrekers. Deze groep kiest ook een bepaald doel van tevoren uit en wint informatie in, zoals de dagelijkse routine van de bewoners. Vaak heeft hij ervaring met inbreken en gebruikt hij een meer geavanceerde manier om binnen te komen. De professional is

vaak gespecialiseerd in het verwerven van bepaalde goederen, zoals antiek of sieraden (Mutsaers, 1996).

Hier zie je dat beide types inbrekers een kosten-baten analyse maken. Dit is duidelijk een voorbeeld van de rationele keuze theorie. Ze proberen rationeel een afweging te maken wat de baten van een inbraak zullen zijn en hoe groot het risico zal zijn om gepakt te worden. De gelegenhedinbreker heeft een ander denkpatroon, maar desalniettemin begrensd rationeel. De professionele inbreker neemt langer de tijd voor een inbraak en zal minder risico willen nemen.

LEEFTIJD EN GESLACHT

Uit onderzoek in de Verenigde Staten kwam naar voren dat de meeste inbrekers mannelijk zijn, 87% in 1999. Hiervan was 63% onder de 25 jaar (Federal Bureau of Investigation, 2000). Er is veel onderzoek gedaan naar inbrekers in het laatste decennium, vooral naar de manier van besluitvorming en de manier van doel selectie. De meeste onderzoeken zijn gebaseerd op interviews. Het probleem is echter de bereidheid van daders en de mate van accuraatheid. Deze kunnen de bevindingen aanzienlijk beïnvloeden. Ook is er waarschijnlijk een groot verschil tussen succesvolle inbrekers en diegene die gearresteerd worden, omdat het oplossingspercentage erg laag is. Succesvolle inbrekers zijn misschien ouder, hebben meer ervaring of bezitten andere belangrijke kenmerken die men in deze onderzoeken vergeet (Lamm Weisel, 2002).

De meeste studies categoriseren inbrekers als beginnening, gevorderd en professional. De beginnening is het meest voorkomende type. Ze zijn vaak jonger, de buit is vaak klein, dichtbij hun eigen huis en zijn makkelijker af te schrikken door alarmsystemen, honden en sloten. Professionals zijn vaak ouder, ambitieuzer qua buit, technisch onderlegd en zoeken hun doel ook verder van huis. De gevorderde inbrekers bezit kenmerken van beide inbrekers. Wel werken ze vaker alleen in tegenstelling tot de beginnening en professional. Een aspect dat de type inbrekers van elkaar onderscheid is de manier van verdienen aan hun buit. Professionals hebben een netwerk waar ze hun buit in kunnen wisselen voor geld, terwijl beginnelingen hun afzetmarkt moeten opzoeken (Shover, 1991; Reppetto, 1974; Miethe & McCorkle, 1998).

Uit Nederlands onderzoek waar de Modus Operandi oftewel werkwijze van inbrekers onderzocht werd, blijkt uit interviews met daders dat de leeftijd van inbrekers varieert van 25 tot 50 jaar. De helft van deze groep is in de dertig. Deze groep bestond alleen uit mannen en allen bezitten ze de Nederlandse nationaliteit (Van den Handel e.a., 2009). Het probleem echter met dit onderzoek is dat de geïnterviewde groep maar uit 16 mannen bestond. Dit kan problemen opleveren met de externe validiteit aangezien de uitkomsten van dit onderzoek misschien niet gegeneraliseerd kunnen worden

naar een grotere groep (Babbie, 2004). De nadelen van interviews met inbrekers zijn eerder al besproken. Daarnaast heeft het onderzoek uitgevoerd door van den Handel e.a. ook gebruik gemaakt van de politieregisters en op deze manier data verzameld. Dit leverde een groep op van 2591 personen, waarbij gekeken is naar de leeftijd, geslacht en nationaliteit. Dit leverde het volgende beeld op.

- 1/3 deel van de inbrekers is tussen de 18 en 25 jaar oud.
- 1/5 deel is tussen de 12 en 18 jaar en 1/5 deel is tussen de 25 en 35 jaar oud.
- 84 % van de verdachten is van het mannelijke geslacht.
- 2/3 deel heeft de Nederlandse nationaliteit
- De daarna meest voorkomende nationaliteit is de Marokkaanse nationaliteit (5%).

Als men deze resultaten vergelijkt dan wordt duidelijk dat in beide landen gesteld kan worden dat de meeste inbrekers mannen onder de 25 jaar zijn. De cijfers zijn vrijwel gelijk in beide onderzoeken, respectievelijk 53% in Nederland en 63% in de Verenigde Staten.

TRANSPORT

De daders verplaatsen zich op verschillende manieren. De gelegenheidsinbrekers vaker te voet, per fiets of (brom) fiets. Maar ook de auto of het openbaar vervoer kan dienen als vervoersmiddel.

Uit onderzoek gedaan aan de universiteit van Twente blijkt dat veel delicten plaatsvinden op zeer korte afstand van de eigen woning van de inbreker. Er is sprake van een distance decay functie, die stelt dat naar mate de afstand tussen de pleeglocatie en het woonadres toeneemt het aantal delicten daalt. Een dader zal dan betrekkelijk vaak woninginbraken in zijn of haar directe omgeving plegen. Een woninginbraak in zijn of haar eigen buurt is veiliger, omdat men bekender is met de betreffende omgeving (Bernasco & Nieuwbeerta, 2005). De gemiddelde gereisde afstand is 3,13 km, volgens de directe methode. De directe methode houdt in dat de afstand tussen twee punten wordt berekend door een rechte lijn te trekken tussen de twee locaties, en houdt geen rekening met hoe het stratennetwerk eruit ziet. Een andere methode is de netwerk methode. Deze wordt gebruikt om de daadwerkelijke afstand te berekenen en houdt dus rekening met straten. Volgens deze methode is de gemiddelde gereisde afstand bijna 8 minuten oftewel 4,62 km (Oude Alink, 2010).

Ook blijkt uit onderzoek dat jonge bekende verdachten van woninginbraak meer geneigd zijn om een kortere afstand af te leggen tot de pleeglocatie, dan oudere bekende verdachten van woninginbraak. Ook werd duidelijk dat Nederlandse bekende verdachten gemiddeld verder reisden tot hun doelwit dan de bekende verdachten met de niet- Nederlandse nationaliteit (Oude Alink, 2010).

Uit onderzoek gedaan door Bernasco blijkt tevens dat inbrekers, zowel solo als in een groep, het liefst in de buurt van hun eigen verblijfplaats willen inbreken. Inbrekers zoeken niet perse welvarendere buurten uit, omdat deze vaak meer preventiemaatregelen treffen zoals alarmsystemen. Het maakt ook geen verschil of een buurt meer sociale cohesie kent (Bernasco, 2006).

3.2 Ingebroken Huizen

Het is van belang om te bepalen bij welk type huizen het meest wordt ingebroken. Huizen kunnen onderverdeeld worden in eengezinswoningen en meergezinswoningen. De eengezinswoningen worden weer onderverdeeld in vrijstaande huizen, rijtjeswoningen en twee-onder-één-kap woningen. De meergezinswoningen zijn portiekwoningen, etagewoningen, appartementen boven winkels en flats. Ook is de ligging van het ingebroken huis van belang. Hierbij valt te denken aan welke wijken het meest risico lopen en welke buurt voor inbrekers het aantrekkelijkst is.

TYPE HUIS

Inbrekers kiezen hun doelen uit op basis van enkele karakteristieken, namelijk bekendheid met het huis en de locatie, of het huis bewoond is, de zichtbaarheid, toegankelijkheid, kwetsbaarheid, veiligheid en de mogelijk te verwachten buit.

Op basis van het onderzoek gedaan in de VS kwam naar voren dat bekendheid met huis en de locatie erg belangrijk is. Inbrekers kiezen vaak hun doel dichtbij de plek waar ze wonen, terwijl oudere, meer professionele inbrekers meer mobiel zijn en verder reizen (Repetto, 1974; Brantingham & Brantingham, 1984; Bennet and Wright, 1984). Inbrekers kiezen vaak huizen die ze tegenkomen op hun dagelijkse route. Deze tendens maken bepaalde huizen meer kwetsbaar dan andere:

- **Huizen dichtbij een verzamelplek van criminelen.** Dit kan bijvoorbeeld een hangplaats zijn voor drugsverslaafden, maar ook winkelcentra, sportcentra en stations (Tilley et al, 1999).
- **Huizen dichtbij drukke doorgangswegen.** Huizen aan drukke verkeersroutes vallen eerder op, en inbrekers vallen minder op (Bijlage 1: casus 3, Bijlage 2: foto 1+2). Hetzelfde geldt voor huizen aan voetgangerspaden (Brantingham & Brantingham, 1994).
- **Huizen aan de rand van wijken.** Deze huizen vallen ook meer op, omdat ze meer onbeschermd liggen. Vreemdelingen vallen meer op in het centrum van een wijk, bijvoorbeeld aan doodlopende straatjes. Ook is de toegankelijkheid beperkter (Brantingham & Brantingham, 1984; Rengert & Wasilchick, 2000).

- **Huizen waar al eerder is ingebroken.** Deze huizen hebben een veel grotere kans om weer slachtoffer te worden van inbraak. Mede door dezelfde factoren die ze al eerder kwetsbaar maakten, zoals bewoning of locatie. Deze karakteristieken zijn moeilijk te veranderen. Vergeleken met niet ingebroken huizen is de kans op inbraak vier keer groter en vaak gebeurt een nieuwe inbraak binnen zes weken (Pease, 1992; Farrel, 1995). Er zijn een aantal verklaringen bekend, bijvoorbeeld makkelijke toegankelijkheid, goede buit of onderlinge communicatie tussen inbrekers. Inbrekers kunnen ook terugkeren, omdat bewoners vaak nieuwe spullen moeten aanschaffen en deze vaak kostbaar zijn. Veel studies hebben aangetoond dat herhaald slachtofferschap vaak optreedt in gebieden waar het inkomensniveau lager ligt (Polvi et al, 1990).

Bewoonbaarheid. De meeste inbrekers breken niet in als er iemand aanwezig is. Studies hebben aangetoond dat inbrekers vaak aanbellen om te bepalen dat er niemand aanwezig is. Hoe langer iemand afwezig is, hoe groter het risico op inbraak. Dit verklaart ook waarom eenpersoonshuishoudens en jonge stellen een groter risico lopen (Repetto, 1974; Shover, 1991).

- **Leegstaande huizen voor een langere periode.** Vakantie- en weekendhuizen, en huizen waarvan de bewoners op vakantie zijn, hebben een groter risico op inbraak en herhaald slachtofferschap. Bepaalde tekenen van leegstaande huizen, zoals een brievenbus vol met post, kunnen de aandacht trekken van inbrekers (Mawby, 2001).
- **Huizen waarvan de bewoners routinematig op hetzelfde tijdstip weg zijn.** Huizen waarvan de lichten aan zijn, of waar de auto voor de deur staan geven blijk van aanwezigheid van bewoners. Deze huizen lopen een kleinere kans op inbraak. Zelfs huizen die er naast staan, hebben minder kans (Bennet, 1992).
- **Huizen van nieuwe bewoners.** In buurten met een hoge mobiliteit lopen de inwoners een groter risico op inbraak. Dit komt waarschijnlijk door het ontbreken van de sociale controle en cohesie (Bridgeman & Taylor-Browne, 1996).
- **Huizen zonder honden.** Inbrekers vermijden huizen met honden. Kleine honden kunnen blaffen en trekken hiermee de aandacht. Van grotere honden gaat een meer fysieke dreiging uit (Cromwell, Olson and Avary, 1999).

Zichtbaarheid. De mate waarin een huis zichtbaar is van de straat bepaald mede het risico op inbraak. Inbrekers willen niet gezien worden op het moment dat ze inbreken of net het huis verlaten. Dit risico bepaalt mede de keus van doelwit.

- **Beschutte huizen.** Bedekking kan begroeiing zijn, maar ook muren, hekken, etc. zijn. Als de ingang van een huis goed verborgen is door bijvoorbeeld een hek is dat ook een mogelijke ingang voor inbrekers (Chula Vista Police Department, 2001).
- **Afgelegen huizen.** Afgelegen huizen liggen geïsoleerd van de doorgaande weg en zijn daardoor moeilijker te zien. Dit verkleint de kans dat burens of passanten een inbreker zien of horen (Cromwell, Olson and Avari, 1999; Bennet, 1992; Rengert & Wasilchick 2000).
- **Huizen met slechte verlichting.** Slechte verlichting verkleint de zichtbaarheid. Desondanks speelt verlichting geen rol in inbraken die overdag plaatsvinden (Brantingham & Brantingham, 1984).
- **Hoekhuizen.** Een hoekhuis is meer toegankelijk en hoekhuizen hebben minder burens. Dit maakt ze kwetsbaarder voor inbraken (Cromwell, Olson and Avari, 1991).
- **Huizen met architectonisch design.** Bepaalde architecturale kenmerken maken het huis minder zichtbaar. Huizen waarbij de deuren en ramen goed zichtbaar zijn vanaf de straat en voor de burens lopen een kleiner risico op inbraak (Poyner & Web, 1991).

Toegankelijkheid. Toegankelijkheid bepaalt het gemak waarmee een inbreker het huis binnen komt.

- **Huizen met makkelijke toegang aan de zijkant en achterkant.** Deze ingangen worden het meest gebruikt door inbrekers (Brantingham & Brantingham, 1984) (Bijlage 1: casus 1).
- **Huizen aangrenzend aan steegjes.** Steegjes bieden toegang en zijn een goede vluchtroute voor inbrekers (Lamm & Weisel, 2002) (Bijlage 1: casus 4+5, bijlage 2: foto 6).

Kwetsbaarheid of veiligheid. De mate van kwetsbaarheid en de mate van beveiliging bepaalt de mogelijkheid tot inbraak.

- **Huizen met een kwetsbare ingang.** Slechte bouwmaterialen kunnen huizen kwetsbaar maken. Oude huizen kunnen slechte sloten hebben, en verrotte kozijnen. Ook nieuwe huizen kunnen gebouwd worden met slechte materialen en een slechte afwerking (Lamm & Weisel, 2002).
- **Huizen waarvan de bewoners laks zijn.** Bij huizen waar ingebroken is, is er vaak sprake van openstaande ramen en deuren. Het seizoen waarin de inbraak plaatsvindt kan bepalend zijn. In de zomer hebben veel mensen hun ramen openstaan, terwijl in de winter alles vaak dicht zit (Budd, 1999) (Bijlage 1: casus 1+4+5, bijlage 2: foto 3+4).
- **Huizen zonder of met weinig beveiliging.** Uit onderzoek blijkt dat alarmsystemen, gecombineerd met andere beveiligingsmaatregelen de kans op inbraak verkleinen. Als inbrekers meerdere sloten of alarmsystemen zien besluiten ze vaak om niet in te breken.

Professionele inbrekers zijn technisch beter, maar het duurt wel langer om toegang te krijgen en dit maakt de kans op ontdekking groter (Budd, 1999; Cromwell, Olson and Avary, 1991).

Potentiële beloning. Als de inbrekers een huis kiezen om in te breken, kijken ze vaak eerst naar de staat van het huis en de grootte evenals de auto's op de oprit. Vaak zijn de bewoners rijker en valt er meer te halen. Deze huizen hebben dan ook meer kans om slachtoffer te worden. Echter, te 'dure' huizen worden vaak overgeslagen, omdat inbrekers verwachten dat hier een alarmsysteem zal zijn (Wright & Decker, 1994; Rengert & Wasilchick, 2000).

Uit Nederlands onderzoek gedaan door Van den Handel e.a. kwam naar voren dat daders weinig voorkeur hebben voor een bepaald type woning. Vaak zijn de omstandigheden meer bepalend. De motivatie voor de inbraak hangt meer af van de grootte van de buit en de omstandigheden. Vaak worden daders ook getipt, dit komt voor in ongeveer de helft van de inbraken (Van den Handel e.a., 2009).

Het Politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) deelt certificaten uit voor woningen die aan bepaalde maatstaven van beveiliging voldoen. Deze gecertificeerde huizen worden niet gemeden, blijkt uit de interviews. Het is eerder een uitdaging, dan een hindernis. De daders vinden de bewoners lakser, en de bewoners gebruiken de extra sloten niet of nauwelijks. Ook valt er van het certificaat af te leiden dat er wat te halen valt. Studentenhuisen worden eveneens genoemd als aantrekkelijk doelwit. Uit de ervaring van de daders blijkt dat er veel te stelen is. Studenten hebben namelijk vaak een eigen laptop, tv, mobiele telefoon en mp3-speler. Ook valt hen op dat studenten slordig en laks zijn, en het niet zo nauw nemen met het beveiligen van het huis en hun inboedel (Van den Handel et al, 2009).

LIGGING, WIJK/BUURT

De universiteit van Twente heeft onderzoek gedaan naar de kenmerken van de omgeving van een huis die gerelateerd zijn aan het risico op woninginbraak. Daarbij hebben ze het onderscheid proberen te maken tussen inbraken die overdag plaatsvinden en 's nachts. Door middel van een onderzoek onder 851 woningen in de stad Enschede is getracht hier een antwoord op te vinden. Uitgangspunt van het onderzoek betreft het eerdergenoemde CPTED-concept, dat een kader biedt wanneer het gaat om kenmerken uit de omgeving die van invloed zouden kunnen zijn op slachtofferschap door woninginbraak.

Als men kijkt naar het concept **territoriality**, blijkt dat huizen met een voortuin een lagere kans hebben op inbraken zowel gedurende de dag als de nacht. Huizen waar op straat geparkeerd moeten worden hebben een hogere kans op inbraak gedurende de dag, maar niet gedurende de nacht. Ook is er een tendens waargenomen dat symbolische barrières een grotere rol spelen bij inbraken 's

nachts. Er is geen bewijs gevonden dat garages de kans op inbraak vergroten of verkleinen evenals symbolische barrières overdag (Montoya, Junger & Ongena, 2011).

Als het gaat om **surveillance** is er één kenmerk dat zowel gedurende de dag als de nacht significant is: bij huizen waar ingebroken is , is er een achtertuin zichtbaar vanaf het trottoir of vanaf een voetpad. Ook is er een trend zichtbaar dat als er minder mensen langs het huis lopen, er toch vaker ingebroken wordt. Daarnaast zijn er twee kenmerken die gerelateerd zijn aan inbraken die 's nachts plaatsvinden, namelijk huizen die zichtbaar zijn vanaf een kruising en huizen grenzend aan een plein. Bij inbraken die overdag plaatsvinden is er ook tendens waarneembaar, namelijk een lagere kans op inbraak als er ook huizen aan de overkant staan. Dit zou dan kunnen betekenen dat er burens aanwezig zijn en dat inbrekers afgeschrikt worden. Ook werd duidelijk dat er zeven kenmerken zijn die geen invloed hebben op de kans op inbraak. Bijvoorbeeld actieve surveillance van de burens, wonend aan een straat met een snelheidslimiet van 50 km/per uur, een zichtbare ingang vanaf de straat hebben, de voordeur in een nis hebben, de aanwezigheid van een buurtwacht en de aanwezigheid van straatverlichting (Montoya et al., 2011).

De verwachting bij het concept **access control** is dat naarmate de toegankelijkheid van een woning of gebied afneemt, de kans op inbraak ook kleiner wordt. Er was maar één kenmerk dat gold voor dag- en nachtinbraken, namelijk het feit dat de kans op inbraak kleiner is als er een hekwerk voor je huis staat. Daarnaast waren er twee aspecten die alleen van toepassing waren op inbraken die gedurende de dag plaatsvinden. Rijtjeshuizen hebben een kleinere kans, en hoekwoningen een grotere kans op inbraak. Ook is er aangetoond dat er 's nachts meer ingebroken wordt bij huizen waarvan de zij-ingang dichtbij het trottoir is. Een tendens is gevonden bij huizen waarvan de achtertuin toegankelijk is. Dit zou 's nachts de kans op inbraak verkleinen. Dit is tegenovergesteld bij huizen die een fietspad naast het huis hebben; hier is de kans op inbraak groter (Montoya et al., 2011)

Indicatoren binnen de categorie **target hardening** hebben betrekking op de aanwezigheid van een hond of inbraakalarm. Uit onderzoek van Broekhuis blijkt dat maar weinig indicatoren significant scoren. Ondanks de verwachting dat preventiemaatregelen de kans op inbraak reduceren, kan men niet met zekerheid stellen dat deze huizen minder woninginbraken ervaren (Broekhuis, 2010). Uit eigen onderzoek blijkt dat de aanwezigheid van een hond de kans op inbraak kan verkleinen evenals een sticker waarop waarschuwt voor de aanwezigheid van een hond. Ook zou de aanwezigheid van meerdere zichtbare sloten in huis en aan de voordeur betekenen dat er minder inbraken worden gepleegd indien er meer sloten waarneembaar zijn (zie bijlage 2).

In de categorie **image/maintenance komt** naar voren dat de aanwezigheid van buurtpreventie de kans op inbraak aanmerkelijk verlaagt. Een mogelijke oorzaak voor dit resultaat is het

afschrikwekkende effect dat er vanuit gaat. Een ander significant effect betreft de staat van het onderhoud van de buurwoningen. Uit de resultaten kan geconcludeerd worden dat naarmate de woning van de burens meer tekenen van achterstallig onderhoud vertoont, de kans op inbraak toeneemt. Beeldvorming blijkt een veel kleinere rol te spelen dan werd verwacht. Daarom is het niet zo dat huizen die goed onderhouden worden, relatief minder woninginbraken ervaren dan huizen waaraan weinig onderhoud plaatsvindt (Broekhuis, 2010).

Het concept **activity support** kan bestaan uit de invulling van een bepaald gebied of uit de doorstroming van het verkeer in een bepaalde straat. De verwachting is dat wanneer een omgeving afgewisseld wordt met verschillende omgevingselementen opdat het activiteitsniveau toeneemt, dit de kans op woninginbraak zal doen afnemen. Betreffende de doorstroming van het verkeer blijkt slechts één indicator significant, het verkeersvolume aan de voorkant van de woning. Daarentegen blijken het fietsers- en voetgangersvolume niet van invloed te zijn op de kans op woninginbraak. Als men kijkt naar de aanwezigheid van omgevingselementen dan is er een onderscheid gemaakt naar elementen aan de voor- en achterkant van de woning. De aanwezigheid van open land (groenstrook of honden uitlaatplaats) verkleint de kans op inbraak. Ook een plein of hof reduceert de kans op inbraak. Als men deze gebieden specifiek inricht kan men de kans op inbraak verkleinen. Een kenmerk dat zorgt voor een hogere kans op inbraak betreft de aanwezigheid van bedrijven in de directe omgeving van de woning. Mogelijk oefent een bedrijventerrein enige aantrekkingskracht op een inbreker uit (Broekhuis, 2010).

Als men deze conclusies vergelijkt met het onderzoek uitgevoerd door van den Handel et al (2009), dan blijkt dat in voorgenoemd onderzoek naar voren komt dat het vaak de persoonlijke motieven, kenmerken en vaardigheden en vooral het soort buit doorslaggevend zijn of de inbreker inbreekt of niet. Als men dit nagaat bij de recherche, dan stellen zij dat vaak oudere woningen, met slechtere beveiliging vaak doelwit zijn.

3.3 MODUS OPERANDI

Het is van belang om te weten op welke manier inbrekers zichzelf de toegang verschaffen tot een woonhuis. Dit wordt ook wel de Modus Operandi genoemd, kortweg MO. In deze paragraaf wordt gekeken naar welke ingang inbrekers prefereren, welke werkwijze, of er hulpmiddelen gebruikt worden en of er een voorkeur voor een bepaald tijdstip is.

INGANG

In het Modus Operandi onderzoek uitgevoerd door van den Handel (2009) komt opnieuw naar voren dat omstandigheden een grote rol spelen, dus de situatie op het moment zelf. Men kijkt of er een raam of deur openstaat en of een huis zwakke plekken heeft. Het blijkt dat deuren vaker gebruikt worden dan ramen. Deuren bieden meer mogelijkheden voor het toepassen van verschillende technieken en zijn handig om het pand te verlaten. Soms komen inbrekers naar binnen via de begane grond, soms juist via de eerste verdieping. Ook hier is het niet eenduidig. Het klimmen kan gebeuren via regenpijpen, afvalcontainers of afdakjes (Bijlage 1: casus 1). Soms worden er ook ramen ingeslagen, zowel op de begane grond als op de eerste verdieping. Vaak wordt dit gebruikt om het slot aan de binnenzijde te openen. Als het gaat om meergezinswoningen dan kan er geconcludeerd worden dat er vaker gekozen wordt voor de hoger gelegen verdiepingen. Men gaat langs de buitengevel en werkt zich via de balkons omhoog (Bijlage 1: casus 4+5). Ook wordt er meegelopen met een bewoner of wordt er willekeurig aangebeld. Bewoners op de hoger gelegen verdiepingen zijn minder voorzichtig. (Van den Handel et al, 2009)

WERKWIJZE

De methoden om binnen te komen zijn grofweg in te delen in vier manieren. Als de ene manier niet lukt, dan gaat men bij gelegenheid over op een andere methode. De eerste methode is het gebruik van een schroevendraaier (Bijlage 1: casus 2+3, bijlage 2: foto 5). Deze wordt aan de slotzijde tussen deur of raam en kozijn gestoken en vervolgens met kracht opengebroken. Ook kan een beitel of koevoet gebruikt worden, door de brute kracht wordt de spanning te groot en dan springt de schoot uit de sluitkom.

Een andere optie is het forceren van raamboompjes of uitzetijzers bij openstaande uitzetramen. Vooral als het openstaat is het makkelijk om een raamboompje te forceren. Met enig geweld breekt het scharnier af. De derde methode is het gebruik van bruto geweld door aan de slotzijde heel hard tegen de deur trappen. En de laatste methode is hengelen. Inbrekers steken een stuk ijzer of een kledinghanger door de brievenbus en trekken zo de deurklink open.

De politie kent nog enkele andere methodes, bijvoorbeeld flipperen. Men gebruikt hiervoor pasjes, telefoonkaarten en ook het materiaal van petflessen voor. Voor inbrekers is ramen ingooien vaak een laatste optie (Van den Handel et al, 2009).

HULPMIDDELEN

Inbrekers gebruiken vaak geen hulpmiddelen die van hen zijn. Ze nemen hun eigen gereedschap mee en hebben hun eigen vaardigheden en handigheden. Dit geldt natuurlijk vooral voor de inbraken die vooraf gepland zijn. Als de inbraak meer impulsief is, willen inbrekers nog wel eens een afvalcontainer of ladder gebruiken (bijlage 1: casus 1). Ook worden er soms stenen gebruikt om ramen mee in te gooien of om de inbraakstrip hiermee te verwijderen (Van den Handel, 2009).

3.4 Tijdstip

Het tijdstip waarop inbraken plaatsvinden is van belang om goede en passende preventiemaatregelen te treffen op het juiste moment. Zo biedt de zomer heel andere mogelijkheden voor inbraak dan de winter. Dit geldt ook voor inbraken overdag, of 's avonds.

TIJDSIP VAN INBRAKEN

Het tijdstip waarop inbraken plaatsvinden varieert per seizoen. Niet alleen wordt er door inbrekers rekening gehouden met het weer en hoe dit in verhouding staat met de aan- of afwezigheid van bewoners, ook de lengte van de dagen en bijvoorbeeld temperatuur kunnen van invloed zijn. In de jaren '60 werd er vaker 's avonds en 's nachts ingebroken, maar doordat vrouwen overdag zijn gaan werken is dit veranderd (Chula Vista Police Department, 2001).

Ook blijkt uit Nederlands onderzoek dat de periodes waarop inbraken plaatsvinden erg verschillen. De ene inbreker heeft een voorkeur voor de vakantieperiode, een andere inbreker is van mening dat mensen dan meer oplettend zijn. Bepaalde inbrekers vinden de zomermaanden gunstig omdat de ramen vaker op staan. Ook de voorkeur voor het tijdstip van inbreken wisselt, de spreiding over morgen, middag, avond en nacht is gelijkmatig. Vaak wordt gekeken naar de aan- of afwezigheid van bewoners (Van den Handel et al, 2009).

Uit data-onderzoek verricht door van den Handel blijkt dat er geen significant verschil te vinden is tussen de dagen van de week. Er is een lichte stijging waarneembaar op vrijdag, dan wordt er iets meer ingebroken. Op zondag zou er dan het minst ingebroken worden, dit omdat de meeste mensen dan thuis zijn en zich niet volgens hun normale dagelijkse routine verplaatsen.

Qua tijdstip van de dag, wordt er het minst ingebroken tussen 04:00 en 13:00. Er wordt meer ingebroken in de middag en avonduren. Het populairst blijft tussen 18:00 en 00:00.

Ook is er onderzocht in welke maanden van het jaar het meest ingebroken wordt. De uitkomst hiervan is dat er in de donkere wintermaanden, januari tot en met maart en december, relatief vaker ingebroken wordt. (Van den Handel et al, 2009)

In de VS wordt het meest overdag ingebroken, ongeveer 60 % van de inbraken. Dit reflecteert een verschil dat ontstaan is in het laatste decennia. In de jaren zestig werden inbraken niet overdag gepleegd, maar 16% van alle gevallen. In 1995 is dit percentage gestegen naar 40%. Deze verandering wordt toegeschreven aan de eerder genoemde routine activiteiten theorie. De bewoners zijn overdag niet meer thuis, omdat de vrouw nu ook ging werken. De meeste inbraken gebeuren dan ook op werkdagen in plaats van in het weekend (Chula Vista Police Department, 2001). Echter, in het Verenigd Koninkrijk gebeuren de meeste inbraken nog steeds 's nachts, ongeveer 56% (Cromwell, Olson & Avery, 1999).

Tevens kan er gesteld worden dat er grote verschillen zijn tussen de inbraken die overdag plaatsvinden en de inbraken die 's nachts worden gepleegd. Er wordt namelijk vaker overdag ingebroken in duurdere huizen, omdat de bewoners vaak overdag werken. De tuinen van deze huizen bieden vaak meer beschutting, zodat een inbreker overdag zijn gang kan gaan (Coupe & Blake, 2006).

Het probleem met het bepalen van het tijdstip van inbraken is het feit dat het slachtoffer of de politie alleen een ruwe schatting kan maken. De bewoners zijn vaak niet thuis, en kunnen dus niet met zekerheid zeggen wanneer de inbraak plaatsvond. Bepaalde onderzoeken stellen dat inbrekers vaker inbreken op werkdagen tussen 10 en 11 uur 's ochtends, en tussen 1 en 3 's nachts. Als het tijdstip beter bepaald kan worden zou men preventiestrategieën hierop af kunnen stemmen. (Cromwell, Olson & Avery, 1999).

WEERSOMSTANDIGHEDEN

In de VS worden de meeste inbraken gepleegd in augustus en de minste in februari. De variaties in de seizoenen zijn afhankelijk van de locale factoren. Bijvoorbeeld het weer en hoe dit de aanwezigheid van de bewoners beïnvloedt, vooral bij recreatiewoningen en vakantiehuizen. Als er sprake is van een warmer klimaat en seizoenen, zullen de ramen en deuren vaker openstaan. Dit biedt natuurlijk meer mogelijkheden voor een inbreker. De lengte van de dagen, de activiteiten die families beoefenen en de temperatuur beïnvloeden natuurlijk ook de hoeveelheid inbraken (Budd, 1999).

Uit onderzoek gedaan aan de Universiteit Twente (UT) door Kim Brunnikhuis is gebleken dat weersomstandigheden op zichzelf staand weinig zeggen over de invloed op woninginbraak. Er zijn maar twee weersomstandigheden die invloed hebben op woninginbraak. Dit betreft luchtdruk en

neerslag. Als de luchtdruk stijgt met één eenheid zal er één op duizend meer woninginbraken worden gepleegd in de gemeente Enschede. Er zullen dus 0,1% meer inbraken plaatsvinden. Bij neerslag geldt dat wanneer er neerslag valt er minder ingebroken wordt, namelijk 0,3% meer inbraken. De significantiewaarden zijn respectievelijk 0,032 voor luchtdruk en 0,035 voor neerslag. Uit eerdere onderzoeken gedaan in de VS en Engeland blijkt dat een hogere temperatuur resulteert in meer inbraken. Echter, uit het UT onderzoek blijkt dit niet zo te zijn, evenals het feit dat volle maan en verminderd zicht geen invloed hebben op de frequentie van inbraken (Brunninkhuis, 2010).

3.5 Gestolen goederen

Het belangrijkste doel van een inbraak is het stelen van goederen en hiermee geld te verdienen of deze goederen voor eigen gebruik te houden. De vraag is echter of bepaalde goederen meer in trek zijn dan andere en wat maakt deze goederen zo aantrekkelijk.

Uit onderzoek gedaan in de VS blijkt dat inbrekers graag geld stelen en goederen die ze makkelijk kunnen vervoeren en kunnen verkopen. Te denken valt aan juwelen, wapens, televisies, hifi apparatuur en computers. Inbrekers hebben vervoer nodig indien ze grotere goederen stelen, terwijl ze geld en juwelen lopend kunnen vervoeren (Bridgeman & Taylor-Browne, 1996).

Enkele inbrekers houden de goederen die ze stelen, maar het kan ook zo zijn dat inbrekers hun goederen weer verkopen. Op deze manier verkleinen ze het risico om opgepakt te worden. Inbrekers verkopen hun buit aan taxi chauffeurs, een lommerd of aan eigenaren van kleine bedrijven. Een andere optie is de goederen op straat verkopen, of ruilen voor drugs. Dit gebeurt vaak in de buurt van cafés en tankstations. In veel gevallen krijgt de inbreker weinig geld voor zijn buit (Sutton, Schneider and Hetherington, 2001).

Uit Nederlands onderzoek blijkt dat inbrekers vaak geld en goederen stelen die makkelijk te dragen en te verkopen zijn. Bijvoorbeeld juwelen, wapens en laptops. Daarom besluiten inbrekers geen grote goederen te stelen, want hier hebben ze vervoer voor nodig, terwijl inbrekers vaak te voet komen. Weinig inbrekers besluiten de gestolen goederen te houden. Vaak worden deze verkocht aan vreemden of aan een lommerd, net zoals in de VS (Van den Handel e.a., 2009).

Veel inbrekers gaan eerst naar de bovenverdieping, en dan vooral naar de slaapkamer. Vaak zijn daar geld, juwelen en kluizen te vinden. Soms worden inbrekers getipt over de vindplaats. Ook de bevolkingsgroep is bepalend voor de buit. Bepaalde bevolkingsgroepen hebben veel cash geld in huis, denk aan oudere mensen. Hetzelfde geldt voor de Turkse bevolkingsgroep waar de moeder van

de bruid de bruidschat cash in huis bewaart. Een nieuwe trend is het inbreken in een woonhuis om vervolgens autosleutels mee te nemen en zo een auto te stelen (Van den Handel e.a., 2009).

In Engeland wordt voornamelijk geld, dvd's, juwelen, elektronische apparatuur en portemonnees gestolen. Deze goederen maken elk ongeveer 15% uit van de hoeveelheid gestolen goederen. In Australië worden dezelfde resultaten gevonden. Echter, in de VS worden ook veel wapens gestolen door inbrekers (Clarke, 1999).

De gestolen goederen worden voor verschillende doeleinden gebruikt. Sommige inbrekers gebruiken het voor eigen doeleinden. Verslaving speelt hier vaak een rol in. Ook wordt er soms ingebroken in opdracht, vaak is dit vooral afgesproken en kunnen de spullen makkelijk verkocht worden (Van den Handel e.a., 2009).

Hoofdstuk 4. Reacties op het inbraak probleem

De volgende preventiestrategieën zijn voorbeelden van maatregelen over hoe men inbraken kan aanpakken. Deze strategieën zijn gebaseerd op verscheidene studies en politie rapporten. Het is belangrijk dat deze methodes afgestemd worden en dat men elke methode kan verantwoorden op basis van een goede analyse van de lokale problematiek. In de meeste gevallen zal een effectieve respons betekenen dat je meerdere strategieën moet samenvoegen. Beleid dat gebaseerd is op alleen rechtshandhaving zijn vaak niet effectief in het reduceren of oplossen van het probleem. Het is ook belangrijk dat men niet alleen kijkt naar de politie voor een oplossing, maar ook naar anderen in de samenleving voor een effectieve bijdrage aan het inbraakprobleem.

Inbraakpreventiebeleid bestaat vaak uit meerdere strategieën; het is dan ook moeilijk om de individuele effectiviteit van een bepaalde aanpak te evalueren. Men moet proberen te vermijden om alleen delen van strategieën over te nemen, het beleid moet elkaar aanvullen (Lamm Weisel, 2002).

Reacties die vallen onder situationele criminaliteitspreventie

1. Alarmsystemen installeren.

Alarmsystemen zijn steeds gangbaarder geworden. In de VS heeft rond de 17.5% een alarmsysteem en in het Verenigd Koninkrijk rond de 24%. Door de hoge kosten van de aanschaf en onderhoud van zo'n systeem is dit alleen weggelegd voor meer welvarende mensen. Alarmsystemen gaan vaak onterecht af, vals alarm, in ongeveer 95% van de gevallen. Ondanks dit hoge aantal, worden alarmsystemen vaak aangeraden. De meeste onderzoeken wijzen uit dat veel inbrekers huizen met alarm vermijden, maar de verdere effectiviteit van alarmsystemen is nog niet geëvalueerd. Als meer mensen in dezelfde buurt een alarmsysteem nemen zal de effectiviteit ook veranderen. De inbreker zal deze buurt gaan vermijden. Ook als hij een alarm uitschakelt, zal de aanwezigheid ervan hem toch dwingen sneller te handelen. Inbrekers zullen dan minder goederen stelen (Budd, 1999; Farrel et al, 1993).

In een studie gedaan door Buck, Hakim en Renger (1993) werd duidelijk dat de afwezigheid van een alarmsysteem de kans op een inbraak vergroot met factor 2.71. Ook werd duidelijk dat hoe hoger de waarde van een huis is, hoe groter het afschrikwekkende effect van een alarmsysteem is. De effectiviteit van een alarmsysteem stijgt mee met de prijs van een huis.

Concluderend betekent het dat een alarmsysteem alleen weggelegd is voor mensen die het kunnen betalen. Voor die mensen zal het installeren van een alarmsysteem ervoor zorgen dat de kans op inbraak kleiner wordt.

2. Installeren van Closed Circuit Television (CCTV)

CCTV wordt vooral gebruikt in commerciële gebouwen, in publieke gelegenheden en in appartementen complexen. Het kan ook gebruikt worden in woonhuizen, maar het is erg kostbaar. De effectiviteit met betrekking tot woninginbraken is nog niet geëvalueerd. CCTV kan een afschrikwekkend effect hebben, of inbrekers kunnen bekennen de inbraak gepleegd te hebben als ze zichzelf op film zien. CCTV kan effectief zijn in het geval van herhaald slachtofferschap. Men kan dan tijdelijk CCTV huren (Painter & Tilley, 1999). Er is een systematic review gedaan naar het nut van CCTV in de preventie van misdaad. Het resultaat was dat CCTV surveillance alleen effectief toepasbaar is op bepaalde criminaliteit. Het succes van CCTV in parkeerplaatsen kan in verband gebracht worden met andere initiatieven, zoals meer beveiligingsagenten, meer licht of ander hekwerk. CCTV is daarom een element in een heel pakket aan maatregelen (Welsh & Farrington, 2008).

CCTV lijkt geen goede inbraakpreventiemaatregel te zijn, doordat het kostbaar is en makkelijk te vernielen is. Er gaat wel een afschrikwekkend effect van uit, maar zal vooral nuttig zijn in appartementencomplexen. Mensen kunnen dan eerst kijken wie er aanbelt, en zodoende worden er geen vreemden binnengelaten.

3. Target Hardening

Het verbeteren van de beveiliging van een 'kwetsbaar' huis kan de kans op inbraak verkleinen. Men kan een beveiligingsadvies aanvragen bij verscheidene instanties en bedrijven. Het probleem is echter dat mensen die vaak een kleine kans lopen om slachtoffer te worden van inbraak, deze adviezen aanvragen en technieken toepassen. Daarnaast zijn bewoners geneigd het volledige preventie advies niet over te nemen. Bij mensen waar al eerder is ingebroken of bij mensen waar de burens slachtoffer zijn geworden is men geneigd advies eerder op te volgen. Veiligheidsadvies behelst vaak target hardening, zoals het installeren van andere sloten, ramen en deuren. Advies dat gegeven wordt vlak na een inbraak is erg belangrijk, omdat men zich wapent tegen een herhaalde inbraak. Vooral omdat herhaald slachtofferschap vaak voorkomt (Laycock & Tilley, 1995; Budd, 1999; Bridgeman & Taylor-Browne, 1996).

In Nederland bestaat het PKVW (Politiekeurmerk Veilig Wonen). Men krijgt een preventieadvies om het huis te beveiligen tegen woninginbraak volgens het concept target hardening. De effectiviteit van PKVW is meerdere malen bewezen. De kans op een geslaagde woninginbraak in bestaande bouw

wordt gereduceerd met bijna 80%, ook neemt de kans op een – al dan niet geslaagde – poging sterk af (Nauta,2004)

4. Markeren van bezit.

Bezit kan gemarkeerd worden door barcodes, graveren, elektronische labels etc.. Als dit bezit dan gestolen wordt en teruggevonden dan valt de rechtmatige eigenaar makkelijk te achterhalen. Bovendien gaat er een afschrikkend effect van uit. Het markeren van bezit heeft verschillende resultaten. Het is moeilijk om burgers zo ver te krijgen dat ze dit willen. Deze reactie is het meest effectief als het gecombineerd wordt met intensieve inspanningen voor meer participatie, en met intensieve media aandacht. Dit waarschuwt inbrekers dat het verkopen van gestolen goederen moeilijker wordt en dat de waarde daalt van deze goederen. Deze strategie werkt alleen als de politie ook daadwerkelijk nagaat bij gestolen goederen of deze een eigenaar heeft (Laycock, 1991).

In de gemeente Enschede is een pilot van start gegaan met het markeren van bezit. Na een kleine stijging in het aantal woninginbraken in 2008 heeft men in een vooraf uitgekozen wijk gratis setjes SelectaDNA® uitgedeeld. Met SelectaDNA® kan men bezit markeren met een synthetische DNA-code. De unieke DNA-code zorgt ervoor dat kostbare spullen altijd naar u herleid kunnen worden. Hierdoor wordt inbreken minder aantrekkelijk. In deze wijk in Enschede werd veel ingebroken. De kracht van het instrument is om het toe te passen op een afgebakend gebied, oftewel een specifieke wijk. Aan de grenzen van de wijk en op deuren etc. zijn stickers geplaatst met het logo van Selecta DNA®. Hier zou een afschrikwekkend effect en een preventieve werking vanuit gaan. Na enige tijd wordt dit project geëvalueerd. Over de effectiviteit valt vooralsnog niet te oordelen (Zie bijlage 1).

5. Meer tekenen van aanwezigheid bewoners.

De meeste inbrekers willen geen bewoners tegen het lijf lopen, dus zoeken ze voor aanwijzingen dat er iemand thuis is. Deze aanwijzingen kunnen bijvoorbeeld licht zijn, binnen of buiten, dichte gordijnen, geluid, auto op de oprit enzovoort. Honden, alarmsystemen en nabije burens kunnen een vervanging zijn voor bewoning. In aanvulling hierop moeten bewoners ervoor oppassen dat ze geen aanwijzingen achterlaten dat ze weg zijn voor langere tijd. Dit kan een volle brievenbus zijn, maar ook een verwilderde tuin (Lamm Weisel, 2002).

6. Creëren van gated communities.

Huizen kunnen beveiligd worden door een fysiek ontwerp, zoals gated communities, waar huizen omringd worden door hekwerk en waar er vaak een slagboom en beveiligingsbeambten aanwezig zijn. Hier moet veel geld voor betaald worden, dus het is alleen bedoeld voor welvarende mensen. Deze samenlevingsvorm kan het veiligheidsgevoel vergroten. Maar, sommige politieagenten zijn van

mening dat surveillance moeilijker is in deze wijken. De reactietijd van politieagenten wordt ook bemoeilijkt (Blakely & Snyder, 1998).

In Nederland worden gated communities ook wel hekwerkwijken of woondomeinen genoemd. Ze zijn te vinden in bijvoorbeeld 's-Hertogenbosch, in het Paleiskwartier of in het Vondelparc in Utrecht. In Nederland is er niet zozeer sprake van 'beveiliging door afsluiting', maar meer 'beslotenheid door begrenzing' (CCV, 2010). Er is echter nog weinig bekend over de precieze relatie tussen afscherming en criminaliteit in de directe woonomgeving. Het is wel denkbaar dat begrenzing en beperking van de toegang tot het woondomein effect kan hebben op de veiligheid ter plaatse. Het veiligheidsgevoel van mensen kan door de gated communities wel verbeterd worden, aangezien Nederlanders zich over het algemeen het veiligst voelen in de eigen omgeving (Nabielek & Schluchter, 2009).

7. Verbeteren van zichtbaarheid.

Als huizen vanaf de straat een slechte zichtbaarheid hebben, dan kan een inbreker vaak ongestoord zijn gang gaan. Bepaalde kenmerken van huizen wat ze kwetsbaar maakt voor inbraak, kunnen niet zomaar veranderd worden. Desondanks kan men de zichtbaarheid van een huis vanaf de weg verbeteren, zodat de kans dat inbrekers gezien worden verhoogd wordt. Het heeft daarnaast ook een afschrikwekkend effect. Omdat inbrekers huizen zoeken met beschutting is het verstandig om dit weg te halen. Men zou bomen en struiken moeten snoeien en hekwerk veranderen, zodat deze elementen de zichtbaarheid niet belemmeren. Verlichting kan de effectiviteit van deze veranderingen verhogen (Poyner & Webb, 1991).

8. Opstarten van buurtwacht programma's.

De politie kan een buurtwacht opzetten als reactie op een inbraakgolf. Buurtwacht komt in verschillende vormen voor, maar het draait primair om het samenbrengen van burens om de buurt in de gaten te houden. Men houdt een ander zijn huis in de gaten en meld verdacht gedrag aan de politie. Een buurtwacht wordt vaak opgezet in welvarende buurten, waar het inbraakpercentage laag is. Het heeft de meeste impact als de bewoners overdag ook thuis zijn. De effectiviteit kan verbeterd worden als nieuwe bewoners ook kennis maken met de buurtwacht en als de buurtwacht een soort van publiciteitscampagne opzet om te laten zien dat men in die buurt aanwezig is. Ook is het een van de taken van de buurtwacht om mensen te informeren over eventuele preventiemogelijkheden die ze zelf kunnen treffen (Laycock & Tilley, 1995).

9. Wijzigen van bouwvoorschriften.

Als bij het bouwen van een huis al rekening wordt gehouden met criminaliteitspreventie resulteert dat in winst op de lange termijn. In meerdere studies is aangetoond dat dit effectief is in het

voorkomen van inbraak. De kosten voor het beveiligen van een huis zijn hoog, en dit moet ook in overweging genomen worden, maar over het algemeen betaalt zich dit uit op de lange termijn. De bouwvoorschriften kunnen verschillen per gemeente, provincie etc. (Hoffman, 1998).

Uit onderzoek gedaan door Vollaard, werkzaam aan de universiteit van Tilburg, blijkt dat het laten inbouwen van preventiemaatregelen in huizen een bijzondere effectieve manier is om de gelegenheid tot inbraak in de betreffende woningen te beperken. In 1999 is het Bouwbesluit ingesteld. Deze wet stelt dat er alleen een bouwvergunning wordt verleend als voor inbrekers bereikbare gevelelementen aan bepaalde kwaliteitseisen voldoen. Te denken valt aan sloten en stevigere kozijnen. Hierdoor zijn er naar schatting 10.000 woninginbraken voorkomen. In Nederland is hiervoor het politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) opgericht (Vollaard, 2009).

10. Aanpassen van het ontwerp van een wijk.

Deze maatregelen wordt ook wel Secured by Design genoemd, een begrip ontwikkeld door Jeffrey. Meerdere studies hebben aangetoond dat dit werkt. Deze strategie houdt in dat verkeerstoegang beperkt wordt, er komt beter overzicht in doodlopende straten, meer mogelijkheden voor natuurlijke toezicht door het strategisch plaatsen van ramen etc. (Topping and Pascoe, 2000). Deze strategie heeft veel raakvlakken met CPTED.

Armitage (2000) laat in haar onderzoek zien dat wijken die gebouwd zijn volgens de principes van Secured By Design de kans op inbraak de helft lager ligt. Zij maakt een vergelijking tussen 25 wijken die volgens de principes van SBD gebouwd zijn en 25 wijken die dat niet zijn. Zij houdt rekening met de verschillen in locatie, leeftijd en omgeving van de woningen.

11. Verminderen van toegangswegen voor verkeer.

Het aanpassen van het wegennet en het sluiten van straten kan resulteren in minder inbraken. Deze veranderingen moet ook het voetgangersverkeer beperken (Poyner & Webb, 1991).

12. Bemoeilijken van de toegang tot huizen.

De veiligheid van huizen kan verbeterd worden door het toepassen van hekken in steegjes achter het huis en het planten van grote struiken. Het nadeel van het planten van de struiken is dat inbrekers zich kunnen verbergen in de struiken (Zahm, 1998). In het Verenigd Koninkrijk zijn er vele onderzoeken geweest naar het beveiligen van steegjes achter huizen. Veel woningcorporaties hebben zich door deze onderzoeken laten leiden en deze hekken in steegjes geïnstalleerd. Op die manier zijn de steegjes alleen toegankelijk voor bewoners. Een bijkomend voordeel is dat bewoners het veiliger vinden om achter hun huis langs te lopen en zorgt voor meer toezicht en surveillance. Uit

onderzoek is gebleken dat hekken plaatsen in steegjes een goede strategie is tegen inbraakpreventie (Johnson & Loxley, 2001).

Reacties die gericht zijn op slachtoffers

13. Beschermen tegen herhaald slachtofferschap.

Er is vaak sprake van herhaald slachtofferschap bij inbraken. Er wordt ingebroken en nadat mensen nieuwe spullen hebben gekocht, worden ze opnieuw slachtoffer van inbraak. Als men deze specifieke groep slachtoffers training en informatie kan geven over hoe men hun huis beter kan beveiligen, kan men veel inbraken voorkomen. Door middel van politierapporten kunnen deze herhaalde inbraken snel opgespoord worden. Daarnaast zijn de bewoners van deze huizen geneigd preventie advies sneller op te volgen. Dit advies kan target hardening, buurtwacht, politie surveillance, alarmsystemen etc. betekenen. Dit is het meest effectief als het binnen 24 uur geïnstalleerd of georganiseerd wordt (Farrel, 1995; Peeters e.a., 2011).

Reacties die gericht zijn op inbrekers

14. Oppakken van draaideurcriminelen.

Draaideurcriminelen zijn criminelen die vaker gearresteerd zijn en een strafblad hebben. De politie kan de bevoegdheid krijgen van de rechter om deze draaideurcriminelen in de gaten te houden. Er kan een soort van avondklok ingesteld worden. Dit maakt het verplicht voor inbrekers om binnen te blijven zodra het donker is. Vooral bij inbrekers is er sprake van een hoog recidivepercentage. Het arresteren van deze inbrekers kan leiden tot een sterke daling van het aantal inbraken. Als men deze inbrekers arresteert kunnen deze inbrekers voor langere tijd in de gevangenis opgesloten worden (Bridgeman & Taylor-Browne, 1996; Peeters e.a., 2011).

15. Observeren van winkels waar gestolen goederen worden verhandeld.

Vroeger werden gestolen goederen vaak gekocht door een lommerd en ook weer verkocht. De populariteit van dit soort winkels is de laatste jaren gedaald, vooral door strengere controle van de politie. Ook is het mogelijk om de markt voor deze goederen te verstoren, voornamelijk door het aantal afzetmarkten te verkleinen (Sutton, Schneider & Hetherington, 2001). Dit standpunt wordt ook gedeeld door meneer van der Torre, politieonderzoeker en criminoloog aan de politieacademie te Apeldoorn. 'De leider van de bende is vaak ook de heler. Als deze aangepakt wordt, verdwijnt de motivatie voor het inbreken'. Hij stelt dat het verstandig zou zijn van de politie om te achterhalen waar de buit opgeslagen ligt en dit in de gaten te houden, zodat de helers opgepakt kunnen worden (zie bijlage 1).

16. Het verstrekken van alcohol en drugs aan verslaafden.

Inbrekers gaan vaak inbreken om hun verslavingen te financieren. Als men dan gratis drugs of alcohol verstrekt, op een verantwoorde manier, kan men inbraken tegen gaan. De relatie tussen drugs- en alcohol gebruik en inbraken is al vaak bewezen in studies. Er zijn ook onderzoeken gepubliceerd waarin gesteld wordt dat het verstrekken van alcohol en drugs op een vrijwillige en onvrijwillige manier leidt tot minder criminaliteit (Kleiman, 1988). Er valt natuurlijk veel tegenin te brengen, want verslavingen worden op deze manier aangemoedigd. Het is moeilijk om een kosten en batenanalyse te maken, want is de samenleving hier nu wel bij gebaat?

17. Verbeteren van het eerste optreden van de politie en het follow-up onderzoek.

Er is in meerdere publicaties bewezen dat maatregelen die genomen worden om inbrekers te arresteren bijdragen aan misdaadpreventie. De meeste maatregelen zijn een combinatie van meerdere strategieën, zodat het bijna onmogelijk is hun effect afzonderlijk te meten. Het verbeteren van politie optreden kan onder andere betekenen een snellere reactietijd van auto's die in de buurt patrouilleren (Coupe & Griffiths, 1996). Ten tweede kan men misdaadpatronen analyseren. Misdaadanalyse kan de modus operandi analyseren, maar ook bijvoorbeeld een ruimtelijk patroon ontdekken (Brown et al, 1998). Ten derde kan men het verkrijgen van DNA materiaal beter coördineren. Veel inbrekers laten geen sporen achter op het plaats delict, maar als er wel een mooie vingerafdruk gevonden kan worden is de kans veel groter dat er iemand aangehouden kan worden (Coupe & Griffiths, 1996). Ten vierde kan men de databases van verdachten beter organiseren en vaker raadplegen. Ook kan men criminelen die al bekend zijn bij de politie regelmatig ondervragen in de hoop op tips. Als laatste kan de politie meer gaan surveilleren, maar dit is erg kostbaar. Het surveilleren zou plaats moeten vinden op strategische plekken, wil men inbrekers op heterdaad betrappen (Warden & Shaw, 2000).

Reacties die weinig effectief zijn

18. Zwaarder straffen.

Als men in ogenschouw neemt dat inbraak vaak niet gemeld wordt, dat het oplossingspercentage laag is, en dat er weinig inbrekers veroordeeld worden, is de kans dat een inbreker opgepakt en gestraft wordt maar 5%. Het is dus weinig effectief om de straffen te verzwaren. Er gaat geen afschrikwekkend effect van uit (Decker, Wright & Logie, 1993).

19. Het verstrekken van preventieadvies aan de gehele bevolking.

De meeste mensen worden geen slachtoffer van inbraak en algemeen preventie advies wordt vaak overgenomen door de mensen die de minste kans hebben om slachtoffer te worden. Dit advies verstrekken kost veel geld en tijd, welke beter besteed kan worden (Mawby, 2001). Deze mening wordt gedeeld door drs. Versteegh. Hij stelt dat het bewezen is dat op basis van effectevaluaties de traditionele vormen van politiewerk niet of nauwelijks bijdragen aan de vermindering van criminaliteit. Dit houdt onder andere vrijblijvende bewonersbijeenkomsten, nieuwsbrieven, folders en brochures in. Hij staat de proactieve aanpak voor namelijk gericht preventieadvies (zie bijlage 1).

4.1 Samenvattende Tabel

Strategie nummer	Pagina nummer	Strategie	Hoe het werkt	Werkt het best als...	Overwegingen
1.	35	Alarmsystemen installeren.	Verhoogt het risico dat inbrekers gepakt worden; afschrikwekkend effect; verhoogt arrestaties als het om een stil alarm gaat.	Elke keer als het alarm afgaat ook daadwerkelijk onderzocht wordt of er een inbraak gaande is.	Duur; vaak vals alarm; inbrekers kunnen alarmsystemen onklaar maken.
2.	36	Installeren van CCTV.	Schrikt veel inbrekers af; verhoogt de pakkans.	Camera's correct en strategisch geplaatst zijn en niet makkelijk onklaar te maken zijn.	Duur, maar kosten worden steeds lager; kunnen bewegingsgevoelig zijn; krijgt bewijs wat nog onderzocht moet worden; aanvulling op alarmsystemen.
3.	36	Target Hardening.	Maakt het moeilijk voor inbrekers om in te breken.	Huizen niet goed beveiligd zijn	Afschrikwekkend effect; mensen die het nodig hebben kunnen het niet

					<i>betalen.</i>
4.	37	<i>Markeren van bezit.</i>	<i>Maakt het moeilijker voor inbrekers om hun gestolen goederen te verkopen.</i>	<i>De mogelijkheid er is om bezit te markeren.</i>	<i>Bewoners moeten welwillend zijn en het vergt vervolgonderzoek; publiciteit vergroot de voordelen.</i>
5.	37	<i>Meer aanduidingen van bewoonbaarheid.</i>	<i>Het geeft inbrekers de impressie dat er iemand thuis is.</i>	<i>Inbrekers ook daadwerkelijk afgeschrikt worden.</i>	<i>Inbrekers kunnen bepaalde tactieken ontwikkelen om erachter te komen of iemand nu wel of aanwezig is.</i>
6	37	<i>Creëren van toevluchtsoorden. (Gated communities).</i>	<i>Verhoogt de pakkans van inbrekers door een verscheidenheid aan beveiligingsmaatregelen.</i>	<i>De ingang etc. goed gecontroleerd worden.</i>	<i>Duur; inbrekers kunnen elders inbreken, bijvoorbeeld in armere wijken.</i>
7	38	<i>Verbeteren van zichtbaarheid.</i>	<i>Verhoogt de kans dat inbrekers gezien en gepakt worden.</i>	<i>Er iemand aanwezig is die de inbreker ziet.</i>	<i>Goedkoop; werkt niet als er niemand in de buurt is of als er niemand in actie komt.</i>
8	38	<i>Opzetten van buurtwacht-programma's.</i>	<i>Verhoogt de kans dat inbrekers gezien en gepakt worden.</i>	<i>Er een goede onderlinge verstandshouding is tussen de burens, en vreemden in de buurt dus opvallen.</i>	<i>Moeilijk om de duurzaamheid in te schatten; bewoners moeten thuis zijn.</i>
9	38	<i>Bouwvoor-schriften wijzigen.</i>	<i>Maakt het inbrekers moeilijker om in te breken.</i>	<i>Bewoners en aannemers mee werken.</i>	<i>Niet perse duur; pas op de lange termijn resultaten zichtbaar.</i>

10	39	<i>Aanpassen van het ontwerp van een wijk/buurt.</i>	<i>Verhoogt de pakkans en maakt het moeilijker om in te breken.</i>	<i>Verander-ingen in het ontwerp wel doorgevoerd worden in de nieuwe stedenontwik- keling.</i>	<i>Biedt goed resultaat op de lange termijn.</i>
11	39	<i>Verminderen van toegangswegen voor verkeer.</i>	<i>Verhoogt de kans om gepakt te worden.</i>	<i>Inbrekers niet in de buurt zelf wonen.</i>	<i>Kan hinder veroorzaken voor de bewoners zelf.</i>
12	39	<i>Bemoeilijken van de toegang tot huizen.</i>	<i>Maakt het moeilijker voor inbrekers om in te breken.</i>	<i>Zichtbaarheid kan niet verbeterd worden.</i>	<i>Kan op maat gemaakt worden voor huizen.</i>
13	40	<i>Beschermen tegen herhaald slachtofferschap</i>	<i>Vermindert de kans om opnieuw slachtoffer te worden van inbraak en verhoogt de pakkans.</i>	<i>Inbraken vaak plaatsvinden op dezelfde plek, en strategieën snel geïmplemen- teerd kunnen worden.</i>	<i>Het is een combinatie van preventie en opsporing; kosteneffectief; is bedoeld voor mensen die het meest voordeel behalen.</i>
14	40	<i>Oppakken van draaideur criminelen.</i>	<i>Verhoogt de kans om gepakt te worden.</i>	<i>Er een kleine groep criminele zijn die in hetzelfde criminele gedrag vertonen.</i>	<i>Kan een reclasserings- programma behelzen; observeren van op borgtocht gestelde criminelen.</i>
15	40	<i>Observeren van winkels waar gestolen goederen worden verhandeld.</i>	<i>Maakt het voor inbrekers moei- lijker om gestolen goederen te verkopen.</i>	<i>De gestolen goederen erg gewild zijn.</i>	<i>De markt voor gestolen goederen moet constant in de gaten worden gehouden.</i>
16	41	<i>Verstrekken van</i>	<i>Helpt criminelen</i>	<i>Er effectieve</i>	<i>Duur; kan moeilijk</i>

		<i>drugs en alcohol aan verslaafden.</i>	<i>af te kicken om zo van hun verslaving af te komen, vermindert zo hun behoefte aan snel geld.</i>	<i>afkick programma's ontworpen worden.</i>	<i>zijn om de juiste personen te benaderen.</i>
17	41	<i>Verbeteren van het eerste optreden van de politie en de follow-up.</i>	<i>Verhoogt de kans op een arrestatie</i>	<i>Als het huidige politiebeleid weinig effectief is.</i>	<i>Vaak is een grondige revaluatie van politie beleid nodig.</i>
18	41	<i>Zwaardere straffen</i>	<i>Verhoogt de stafmaat en vermindert de beloning.</i>	<i>Het om draaideurcrimen gaat.</i>	<i>De meeste veroordeelde criminelen krijgen al een zware straf</i>
19	42	<i>Het verstrekken van preventie advies aan de gehele bevolking.</i>	<i>Geen algemene adviezen verstrekken, maar specifiek op de situatie van de bewoners.</i>	<i>Bewoners het advies ook daadwerkelijk opvolgen.</i>	<i>Moeilijk om diegene te bereiken die het meest baat heeft bij preventie advies.</i>

Hoofdstuk 5: Conclusie

Het voornaamste doel van dit onderzoek was een praktische gids te schrijven, waarin de uitkomsten van verscheidene onderzoeken met elkaar vergeleken en gecombineerd worden. Deze gids kan gebruikt worden door gemeente en politie om hen handvaten te geven ten aanzien van het probleem woninginbraken. De hoofdvraag die centraal stond in deze scriptie luidde als volgt; 'Wat zijn de kenmerken van woninginbraken en welke preventiemaatregelen kunnen er genomen worden om inbraken te voorkomen?'.

Uit onderzoek is gebleken dat de theorie van de probleem georiënteerde aanpak van misdaad één van de meest effectieve handelwijze van de afgelopen jaren is. Natuurlijk moet de politie hierdoor aan enkele nieuwe eisen voldoen, maar als men bereid is over te gaan tot volledige implementatie zal deze vernieuwende strategie misdaad terug dringen. Eveneens is bewezen dat situationele criminaliteitspreventie een belangrijke rol kan spelen in het omlaag brengen van de woninginbraakcijfers. Als de fysieke omgeving beïnvloed en veranderd kan worden, kunnen er klaarblijkelijk situaties ontstaan waarin het bijna onmogelijk wordt voor inbrekers om in te breken.

Hieruit voortvloeiend zijn er verscheidene preventiemaatregelen onderzocht op effectiviteit (zie 4.1 samenvattende tabel). Er kan gesteld worden dat preventiemaatregelen die gericht zijn op dure oplossingen, zoals alarmsystemen installeren, CCTV of het creëren van toevluchtsoorden alleen weggelegd zijn voor de welvarende bovenlaag van de samenleving. Dit betekent niet dat het niet effectief is tegen woninginbraak, maar in de meeste gevallen wegen de kosten niet op tegen de baten. Het is geen effectieve oplossing om inbraak tegen te gaan waar niet de gehele samenleving baat bij heeft. Andere maatregelen, zoals het verbeteren van de zichtbaarheid, meer tekenen van aanwezigheid, verminderen van toegangswegen voor verkeer en het bemoeilijken van de toegang tot huizen is niet afdoende. Aan veel van deze preventietechnieken kleven nadelen, zoals het verminderen van de toegangswegen. Dit betekent minder natuurlijke surveillance en minder toezicht. Volgens de routine activiteiten theorie zal er juist een toename van inbraak plaatsvinden indien er geen bewaking is die bewust of onbewust inbraken tegen kan gaan. De maatregelen genomen door de politie Twente met betrekking tot SelectaDna® moeten nog geëvalueerd worden. Uit buitenlands onderzoek blijkt dat er een afschrikwekkend effect vanuit gaat. Kanttekening is wel dat deze maatregel vrij duur is en opnieuw hierdoor alleen weggelegd is voor de rijkere bovenlaag.

Er zijn ook preventiemaatregelen die zowel effectief als relatief goedkoop zijn, zoals het opzetten van buurtwachtprogramma's. Door deze programma's komen mensen in een buurt dichter tot elkaar. Dit

betekent een betere verstandshouding tussen burens en een verbetering van de leefbaarheid. Doordat men begaan is met een buurman en men de buurt beter kent, zal een inbreker eerder opvallen. Meer bewaking op straat betekent meer surveillance en een kleinere kans op inbraak. De invloed van het PKVW is bewezen in onderzoek verricht door de DSP-groep. Door meerdere sloten te installeren verkleint men de kans op inbraak. Daarnaast geeft het bewoners een veiliger gevoel. Een preventiemaatregel waar mensen zich niet van bewust zijn, maar toch zeer voordelig kan zijn, is het wijzigen van de bouwvoorschriften. Voor 1999 was het niet gebruikelijk om inbraakwerend te bouwen, maar nu is het verplicht gesteld in de wet. Dit heeft, volgens Ben Vollaard, geleid tot een kwart minder inbraken in huizen gebouwd na 1999 in vergelijking met huizen gebouwd voor 1999. Als laatste betekent het bouwen van een wijk volgens de principes van het Secured by Design dat er meer natuurlijk toezicht en meer overzicht is. Dit zou geleid hebben tot een halvering van het aantal inbraken in een dergelijke wijk.

Bij bepaalde preventiemaatregelen kunnen enkele kanttekeningen geplaatst worden. Bijvoorbeeld het verstrekken van drugs aan verslaafden. Het idee is dat de motivatie voor inbreken dan weggenomen wordt. Deze maatregel treft een kleine groep inbrekers en kan de sociale en verslavingsgezinde problematiek voor deze minderheid nog ernstiger maken. Preventiemaatregelen die veel tijd eisen van politieagenten zijn ook niet populair, zoals het observeren van helers en illegale opslagplaatsen. De POP-aanpak moge nu wel duidelijk zijn: dit heeft alleen effect als het gericht is op een specifieke misdaad onderbouwd door een grondige analyse.

De preventiemaatregelen waar nu nog discussie over bestaat zouden nog verder onderzocht moeten worden op de haalbaarheid hiervan. Misschien kan er door aanvullend onderzoek kleine aanpassingen gedaan worden, zodat deze maatregel effectiever wordt en beter toegepast kan worden. Ook ontbreekt het aan toetsing doordat er te weinig effectrapportages zijn over de nu bestaande aanpakken. Dit zou opgelost kunnen worden door meer meta-analyses uit te voeren naar het voorbeeld van de Campbell Collaboration. Deze organisatie bewaakt de kwaliteit van studies door middel van peer review. Gekwalificeerde onafhankelijke onderzoekers controleren de gebruikte methodes en uitkomsten van de auteur.

Concluderend kan gezegd worden dat er vele preventiemaatregelen bestaan om inbraken tegen te gaan. Het is uiteindelijk de keuze van beleidsmakers welke maatregelen zij ter harte nemen. Het is door een groot en breed scala van verschillende beleidsvormen moeilijk te bepalen welke hiervan werken en daarnaast ook nog eens kosteneffectief zijn. Hopelijk helpt deze scriptie mede bij het maken van een keuze hierin.

- Armitage, R. (2000). *An evaluation of secured by design housing within West Yorkshire*. Home Office Breifing Note 7/00, Home Office, Londen.
- Babbie, E. (2004). *The practice of social research*. Belmont, CA: Wadsworth.
- Bennett, T. (1992). "Burglars' Choice of Targets." In D. Evans (ed.), *Crime, Policing and Place*. London: Routledge.
- Bennett, T., and R. Wright (1984). *Burglars on Burglary*. Brookfield, Vt.: Gower.
- Bernasco, W., en Nieuwbeerta, P. (2002). Testing theories of criminal location choice : an application of random utility maximization theory to burglary. *Paper prepared for presentation at the Sixth Annual International Crime Mapping Research Conference*. Denver: Colorado
- Bernasco, W., & Nieuwbeerta, P. (2005). How do residential Burglars Select Target Areas? A New Approach to the Analysis of Criminal Location Choice. *British Journal of Criminology*, 44, 296 – 315.
- Bernasco, W. (2006), Co-offending and the choice of target areas in burglary. *Journal of Investigative Psychology and Offender Profiling*, 3, 139-155.
- Blakely, E., and M. Snyder (1998). "Separate Places: Crime and Security in Gated Communities." In M. Felson and B. Peiser (eds.), *Reducing Crime Through Real Estate Development and Management*. Washington, D.C.: Urban Land Institute.
- Brantingham, P., and P. Brantingham (1984). "Burglary Mobility and Crime Prevention Planning." In R. Clarke and T. Hope (eds.), *Coping With Burglary*. Boston: Kluwer-Nijhoff.
- Bridgeman, C., and J. Taylor-Browne (1996). *The PRG Burglary Manual*. London: Home Office, Police Research Group.
- Broekhuis, M. (2010). *Fysieke omgevingskenmerken en de kans op woninginbraak; Een studie naar de invloed van fysieke omgevingskenmerken op de kans op woninginbraak in de stad Enschede*, scriptie aan de Universiteit Twente.
- Brown, S., D. Lawless, X. Lu, and D. Rogers (1998). "Interdicting a Burglary Pattern: GIS and Crime Analysis in the Aurora Police Department." In N. La Vigne and J. Wartell (eds.), *Crime Mapping Case Studies: Successes in the Field*. Washington, D.C.: Police Executive Research Forum.
- Brunninkhuis, K., (2010). *'Invloed van weersomstandigheden op het aantal woninginbraken in de periode 2004 t/m 2008 in de gemeente Enschede'*. Scriptie aan de Universiteit Twente.
- Buck, A., S. Hakim, and G. Rengert (1996). Burglar alarms and the choice behavior of burglars: A suburban phenomenon. *Journal of criminal justice*, 21, 5, 497-507
- Budd, T. (1999). *"Burglary of Domestic Dwellings: Findings from the British Crime Survey."* Home Office Statistical Bulletin, Issue 4/99. London: Home Office.

Bureau Van Dijk, Van Soomeren en Partners Amsterdam (1991). *Woninginbraak. Motieven en werkwijzen vanuit daderperspectief*. Den Haag: Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven.

Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid. (2005). *Handboek Politiekeurmerk Veilig Wonen: Bestaande Bouw 2005*. Utrecht: Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid.

Chula Vista Police Department (2001). "*The Chula Vista Residential Burglary Reduction Project*." Chula Vista, California: Author.

Clarke, R. (1999). *Hot Products: understanding, anticipating and reducing demand for stolen goods*. Police Research Series. Londen.

Clarke, R.V., (2008). Situational Crime Prevention. In Wortley, R & Mazerolle, L., *Environmental Criminology and Crime Analysis* (178-195). Devon: Willan Publishing.

Clarke, R.V. & Felson, M. (1998). *Opportunity makes the thief: Practical theory for crime prevention*, Police Research Series, Paper 98.

Cohen, L.E. & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends; A routine activity approach, *American Sociological Review*, 44, p. 588 – 608.

Cornish, D.B., & Clarke, R.V., (2008). The Rational Choice Perspective. In Wortley, R & Mazerolle, L., *Environmental Criminology and Crime Analysis* (21-48). Devon: Willan Publishing.

Coupe, T., and M. Griffiths (1996). Solving Residential Burglary. *Crime Detection and Prevention Series, Paper 77*. London: Home Office, Police Research Group.

Coupe, T. and L. Blake (2006). Daylight and darkness targeting strategies and the risks of being seen at residential burglaries. *Criminology*, 44, 431-464.

Cozens, P.M., (2008). Crime Prevention through environmental design. In Wortley, R & Mazerolle, L., *Environmental Criminology and Crime Analysis* (153-178). Devon: Willan Publishing.

Cozens, P. M., Saville, G., & Hilier, D., (2005). Crime Prevention Through Environmental Design (CPTED): a review and modern bibliography, *Property Management*, 23 (5), 328-356.

Cromwell, P., J. Olson and D. Avary (1999). "Decision Strategies of Residential Burglars." In P. Cromwell (ed.), *In Their Own Words: Criminals on Crime*. 2nd ed. Los Angeles: Roxbury Publishing Co.

Decker, S., R. Wright and R. Logie (1993). "Perceptual Deterrence Among Active Residential Burglars: A Research Note." *Criminology* 31(1):135–147.

Farrell, G. (1995). "Preventing Repeat Victimization." In M. Tonry and D. Farrington (eds.), *Building a Safer Society: Strategic Approaches to Crime Prevention*. Chicago: University of Chicago Press.

Farrell, G. and K. Pease (1993). Once Bitten, Twice Bitten: Repeat Victimization and its Implications for Crime Prevention. *Crime Prevention Unit, Paper 46*. London: Home Office, Police Research Group.

- Felson, M. (2008). The routine activity approach. *Environmental Criminology and Crime Analyses*. Portland: Willan Publishing. (pp. 70-77)
- Federal Bureau of Investigation (2000). *Crime in the United States - 1999*. Washington, D.C.: U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation.
- Goldstein H. (1990). *Problem-oriented Policing*. New York: McGraw-Hill
- Handel, C. van den, Nauta, O., Soomeren, P. van, & Amersfoort, P. van (2009). *Hoe doen ze het toch? Modus Operandi Woninginbraak*. Eindrapportage. Amsterdam: DSP-groep.
- Hoffman, J. (1998). "Building Codes Help Reduce Burglaries." *Law and Order* 46 (10): 149–151.
- Johnson, S., and C. Loxley (2001). "Installing Alley-Gates: Practical Lessons From Burglary Prevention Projects." Home Office Briefing Note. London: Home Office
- Keizer, K., Lindenberg, S., & Steg, L. (2008). The Spreading of Disorder. *Science*, 322, 1681-1685
- Kleiman, M. (1988). "Crackdowns: The Effects of Intensive Enforcement on Retail Heroin Dealing." In M. Chaiken (ed.), *Street-Level Drug Enforcement: Examining the Issues*. Washington, D.C.: U.S. Department of Justice, National Institute of Justice.
- Korpsjaarverslag 2009 Politie Twente, te vinden op <http://www.politie.nl/Twente/OverDitKorps/Beleidsresultaten/>, geraadpleegd op 8 december 2010.
- Lamm Weisel, D. (2002). *Burglary of Single-Family Houses*. Problem-Oriented Guides for Police Series Guide no. 18. US.
- Laycock, G., and N. Tilley (1995). *Policing and Neighborhood Watch: Strategic Issues. Crime Detection and Prevention Series, Paper 60*. London: Home Office.
- Laycock, G. (1991). "Operation Identification, or the Power of Publicity?" *Security Journal* 2(2):67–72.
- Mawby, R. (2001). *Burglary*. Cullompton, England: Willan Publishing.
- Meppelink, J. (2009), *Inbrekers en de Inbraak*, scriptie aan de Universiteit van Twente.
- Miethe, T., and R. McCorkle (1998). "Residential and Nonresidential Burglary." In T. Miethe and R. McCorkle (eds.), *Crime Profiles: The Anatomy of Dangerous Persons, Places and Situations*. Los Angeles: Roxbury Publishing Co.
- Mutsaers, P. (1996). *Woninginbraak. Omvang, achtergronden en mogelijkheden voor preventie*. Den Haag: Ministerie van Justitie.
- Nabielek, K., en S. Schluchter (2009), Afgeschermd woondomeinen in Nederland, *Tijdschrift voor wetenschap en beleid*, 42, 5.
- Nauta, O. (2004), *De effectiviteit van het PKVW*, Amsterdam: DSP-groep.
- Oude Alink, A. (2010), *Woninginbraak en daderkenmerken*, scriptie aan de Universiteit van Twente.

- Painter, K. and N. Tilley (1999), *Surveillance of Public Space: CCTV, Street Lighting and Crime Prevention*. Monsey, N.Y.: Criminal Justice Press.
- Pease, K. (1992). "Preventing Burglary on a British Public Housing Estate." In R. Clarke (ed.), *Situational Crime Prevention: Successful Case Studies*. New York: Harrow and Heston.
- Peeters, M.P., H. Elffers, J.J. van der Kemp and W.M.E.H. Beijers (2011). *Evidence based aanpak van woninginbraak*, Reeks Criminologie VU.
- Polvi, N., T. Looman, C. Humphries, and K. Pease (1990). "Repeat Break-and-Enter Victimization: Time Course and Crime Prevention Opportunity." *Journal of Police Science and Administration* 17(1):8–11
- Poyner, B., and B. Webb (1991). *Crime-Free Housing*. Jordan Hill, England: Butterworth Architecture.
- Rengert, G., and J. Wasilchick (2000). *Suburban Burglary: A Tale of Two Suburbs*. 2nd ed. Springfield, Ill.: Charles C. Thomas.
- Reppetto, T. (1984). "Police Antiburglary Strategies in the United States." In R. Clarke and T. Hope (eds.), *Coping With Burglary*. Boston: Kluwer-Nijhoff.
- Reppetto, T. (1974). *Residential Crime*. Cambridge, Mass.: Ballinger Publishing Co
- Shover, N. (1991). "Burglary." In M. Tonry (ed.), *Crime and Justice: A Review of Research*, Vol. 14. Chicago: University of Chicago Press.
- Scott, M., Eck, J., Knutsson, J., & Goldstein, H. (2008). Problem-oriented policing and environmental criminology. In Wortley, R & Mazerolle, L., *Environmental Criminology and Crime Analysis* (221-247). Devon: Willan Publishing.
- Sutton, M., J. Schneider and S. Hetherington (2001). *Tackling Theft With the Market Reduction Approach*. Crime Reduction Research Series, Paper 8. London: Home Office.
- Tilley, N., K. Pease, M. Hough, and R. Brown (1999). *Burglary Prevention: Early Lessons From the Crime Reduction Programme*. Crime Reduction Research Series, Paper 1. London: Home Office.
- Topping, P., and T. Pascoe (2000). "Countering Household Burglary Through the Secured by Design Scheme: Does It Work? An Assessment of the Evidence, 1989–1999." *Security Journal* 13(4):71–78.
- Vollaard, B. (2009). *Het publieke belang bij private preventie*. Politiewetenschap nr.51a.
- Warden, J., and J. Shaw (2000). "Predicting a Residential Break-In Pattern." In N. La Vigne and J. Wartell (eds.), *Crime Mapping Case Studies: Successes in the Field*, Vol. 2. Washington, D.C.: Police Executive Research Forum.
- Weisburd, D., and J. Eck, J. Hinkle, C. Telep (2008). *The effects of problem-oriented policing on crime and disorder*, The Campbell Collaboration Library of Systematic Reviews.
- Welsh, B., and D. Farrington (2008). *Effects of Closed Circuit Television Surveillance on Crime*. Campbell Collaboration.

Wittebrood, K., and J. Oppelaar (2006). *Angstige burgers? De determinanten van gevoelens van onveiligheid onderzocht*, Den Haag: SCP

Wright, R., and S. Decker (1994). *Burglars on the Job: Street Life and Residential Break-Ins*. Boston: Northeastern University Press.

Zahm, D. (1998). "Why Protecting the Public Health, Safety and General Welfare Won't Protect Us From Crime." In M. Felson and B. Peiser (eds.), *Reducing Crime Through Real Estate Development and Management*. Washington, D.C.: Urban Land Institute.

Om een beter inzicht te krijgen in het huidige veiligheidsbeleid en met name het probleem woninginbraak, zijn er verscheidene interviews gehouden. Er wordt vaak gesteld door beleidsmakers dat theorieën nuttig zijn, maar dat de praktijk weerbarstiger is. Desondanks zijn er een aantal onderzoekers die ondanks hun praktische werk toch studies blijven verrichten. Deze studies focussen zich op misdaadtrends en hoe misdaad bestreden kan worden. Op deze manier wordt er een eigen visie gevormd en is het interessant om dit te vergelijken. Zo zal in de interviews de theorie van het probleemgeoriënteerd policing aan de orde komen en zal er gevraagd worden naar mogelijke effectieve inbraakpreventiemaatregelen. Zijn Nederlandse beleidsmakers en onderzoekers bekend met de POP theorie en hoe heeft zich dit in Nederland ontwikkelt? Welke inbraakpreventiemogelijkheden zijn effectief?

Dr. Van der Torre

Het eerste interview vond plaats met Edward van der Torre. Hij is politieonderzoeker en criminoloog en werkzaam aan de politieacademie te Apeldoorn. Hij is benaderd om zijn mening te geven over het huidige beleid m.b.t. woninginbraken van de politie. Het onderwerp van dit interview is voornamelijk de preventie van inbraken, maar ook problem-oriented policing. Problem-oriented policing wordt in het Nederlandse politiejargon de probleemgerichte aanpak genoemd. Volgens meneer van der Torre is de probleemgerichte aanpak opgepakt door de politie in de jaren tachtig. Het volledige model werd niet geïmplementeerd, maar de sterke punten uit de aanpak werden overgenomen. Destijds was veiligheid niet zo belangrijk als het nu is geworden. De afgelopen jaren is er veel aandacht geweest voor de veiligheidsgevoelens van burgers. Dat dit nu een belangrijk punt is geworden in de politiek en in de samenleving is te merken aan het nieuwe ministerie van Justitie en Veiligheid. Omdat de aandacht is vergroot voor politiestrategieën is de probleemgerichte aanpak opgepikt. Meneer van der Torre haalt als voorbeeld de recente publicatie aan van drs. Versteegh, die later in deze scriptie ook aan bod komt. Deze publicatie stelt dat de probleemgerichte aanpak het beste werkt als het gecombineerd wordt met informatiegestuurde politie en burgergestuurde politie. Van der Torre is echter wel van mening dat vooral de burgergestuurde politiestrategie geen grote rol moet krijgen. Dit omdat de politie graag ziet dat burgers betrokken worden bij criminaliteitspreventie en arrestatie van misdadigers. Het oplossingspercentage laat zien dat de politie heimelijk faalt in hun taak om misdadigers op te pakken en te zorgen dat deze achter de tralies belanden. De politie moet zelf de verantwoordelijkheid nemen en deze niet afschuiven op burgers. Toch is meneer van der

Torre wel van mening dat als er samenwerking plaatsvindt tussen burgers, ondernemers en de gemeente er de beste resultaten geboekt worden.

Betreft het probleem inbraken voert meneer van der Torre als voorbeeld de politie Haaglanden aan. De eerder genoemde drs. Versteegh is chef Analyse & Research in Den Haag. Het nabijgelegen Rijswijk en haar burgemeester was van mening dat Rijswijk heel veilig was en geen inbraakprobleem kende. Desondanks bleek uit de statistieken dat bewoners van de nabijgelegen Haagse buurt Laak vaak inbraken in het welvarendere Rijswijk pleegden, omdat hier meer te halen viel. Dit gebeurde vaak via gekke looproutes. De bende die verantwoordelijk gehouden werd voor de inbraken in Rijswijk werd opgepakt en de burgemeester beseftte dat Rijswijk niet zo veilig was als gedacht. Volgens meneer van der Torre had dit probleem veel eerder opgelost kunnen worden, indien er meer aandacht zou zijn geweest van de gemeente Rijswijk voor de informatie vanuit politie Haaglanden. Meneer van der Torre is van mening dat inbraken die gepleegd worden door bendes relatief makkelijk te voorkomen zijn. Er is altijd een leider van de bende, die vaak de heler is. Hij stelt als het ware een boodschappenlijst op met spullen die zijn of haar interesse hebben en waar de leden van de bende naar op zoek gaan om te stelen. Dit kan een laptop zijn, maar ook bijvoorbeeld een tv. Door de helers aan te pakken zal de motivatie verdwijnen. Ook stelt van der Torre dat inbraken vaak een voorstadium zijn voor grovere misdaden. Het vereist lef en brutaliteit om in te breken en het is bewezen dat dit vaak een opstapje is naar andere vermogensdiefstallen. Als de politie in staat zou zijn deze criminelen op te pakken voordat ze professioneel worden, dan zal de algehele veiligheid vergroot worden. Ook zou er meer gesurveilleerd moeten worden rondom de opslag van een buit. Als men weet wie er inbreekt, dan zou men deze misdadiger moeten volgen naar de opslag. Op die manier kan de heler ook opgepakt worden. Van der Torre is ervan overtuigd dat als men kijkt op woonwagenvelden, waar junks het terrein op en aflopen, dat men de gestolen waar terug vindt.

Drs. Versteegh

Vervolgens is met Meneer Versteegh gesproken. Meneer Versteegh is hoofd van de afdeling Analyse en Research bij de politie Haaglanden. Recentelijk heeft meneer Versteegh in samenwerking met Theo van der Plas en Hans Nieuwstraten het boek 'The Best of Three Worlds' gepubliceerd. Hierin wordt gesteld dat politiewerk effectiever wordt door een probleemgerichte aanpak van hot crimes, hot spots en hot groups te combineren. Volgens Versteegh is het bewezen op basis van effectevaluatie dat traditionele vormen van politiewerk niet of nauwelijks bijdragen aan de vermindering van de criminaliteit. Voorbeelden van het traditionele politiewerk kunnen zijn; ongerichte surveillances, oppervlakkige contacten met bewoners en ondernemers, vrijblijvende bewonersbijeenkomsten, nieuwsbrieven, folders en brochures. Ongerichte arrestaties en louter

strafrechtelijke aanpak van crimineel gedrag leidt niet tot een vermindering van de criminaliteit. Wat wel werkt is een proactieve aanpak van criminaliteit. Dit betekent dat er niet wordt afgewacht totdat het probleem zich heeft voorgedaan, maar dat wordt geprobeerd meer aan preventie te doen. Deze proactieve aanpak is kenmerkend voor POP. Zoals al eerder gesteld in het theoretisch kader definieert POP het specifieke probleem, voert diepgaande analyses uit, zoekt mogelijke oplossingen, probeert de oorzaken te voorkomen en als laatste wordt de gekozen aanpak geëvalueerd. Volgens Versteegh zou men in Nederland dit proces in het beleid moeten implementeren. Ook is Versteegh van mening dat het succes van POP vooral te danken is aan een specifiek veiligheidsprobleem dat in gezamenlijkheid wordt aangepakt door alle betrokken veiligheidspartners, waarbij een passende combinatie van preventieve en repressieve maatregelen wordt uitgevoerd. POP zou dan niet moeilijk te implementeren zijn in het huidige beleid. Het zal niet makkelijk zijn, maar zeker niet onmogelijk, aldus Versteegh. POP zou dan gecombineerd moeten worden met allereerst, Intelligence Led Policing. Dit is gebaseerd op het idee dat de politie veel kennis en informatie over delinquent gedrag kan verzamelen. De politie kan zich dan toeleggen op gerichte surveillance and opsporing en zodoende worden de beste resultaten geboekt. De laatste toevoeging zou dan Community Policing moeten zijn. Hierbij wordt beoogd de samenwerking tussen de politie en burgers te verbeteren met als doel het aanpakken van criminaliteit, verminderen van onveiligheidsgevoelens, wanorde en fysieke achteruitgang van wijken en buurten. In Nederland wordt deze strategie ook wel gebiedsgebonden politiezorg genoemd en valt af te leiden uit het feit dat elke buurt/wijk een eigen wijkagent moet hebben. De conclusie van Versteegh die volgt maakt duidelijk dat een combinatie van informatiegestuurde politie, probleemgestuurde politie en burgergestuurde politie de beste resultaten verwacht mogen worden. Dit zal alleen succesvol zijn als cijfersturing (bonnen- en verdachtenquota) los gelaten wordt als leidende visie op de veiligheidszorg, hoewel sturing op hoofdlijnen/effecten effecten (aantal aangiften, onveiligheidsgevoelens etc.) natuurlijk belangrijk blijft.

Na enig mailcontact werd het standpunt van Versteegh meer uitgebreid en uitgediept. In de jaren '80 is POP niet direct bekend geworden bij Nederlandse beleidsmakers en de politie. Versteegh spreekt dit echter tegen. In de jaren '90 bestond in Nederland een netwerk van regionale bureaus ter voorkoming van misdrijven. Dit werd ondersteund door een landelijk bureau dat was ondergebracht bij het Ministerie van Justitie. Vanuit deze regionale bureaus werd probleemgericht werken geïnitieerd en ondersteund. Vervolgens werd preventie een onlosmakelijk onderdeel van het politiewerk. Om die reden werden ondersteunende bureaus opgeheven en geïntegreerd in de politiekorpsen. Ook is Versteegh van mening dat onder druk van prestatiesturing en New Public Management de probleemgerichte aanpak in de vergetelheid belande en hierdoor –onder druk van

het bevoegde gezag- haar interesse is kwijtgeraakt. De politie Haaglanden is volgens meneer van der Torre een voorloper qua analyse en research. Meneer Versteegh denkt dat dit komt door de wetenschappelijke traditie bij politie Haaglanden. Er is daar nu eenmaal meer aandacht voor verantwoordingsanalyses, oftewel planning en control. Bij andere politiekorpsen is de analyse vooral gericht op het operationele werk, maar daar begint verandering in te komen.

Als het concreet om het oplossen van het inbraakprobleem gaat stelt Versteegh dat het vergroten van de heterdaad kracht, burgerparticipatie en hotspot surveillance, en doorrechercheren na aanhouding zal bijdragen aan een hoger oplossingspercentage. Een probleemgerichte aanpak van met name hot spots in combinatie met een gerichte aanpak van notoire inbrekers en criminele groepen die zich stelselmatig schuldig maken aan woninginbraken zou helpen.

Drs. K. Smid

Als laatste is met mevrouw Smid gesproken van de politie Twente. Zij is beleidsmaker en werkt afwisselend bij de gemeente Enschede en politie Twente. Ze is afgestuurd bestuurskundige aan de Universiteit Twente en doet nu onderzoek naar misdaadtrends en stelt beleid voor politie en gemeente op.

De politie Twente werkt niet perse met de probleemgeoriënteerde strategie. Het is tenminste nooit expliciet beschreven in het beleid, maar onbewust wordt dit toegepast. Mevrouw Smid stelt dat theorieën erg interessant zijn, maar uiteindelijk in de praktijk toch weerbarstig blijken te zijn. Er wordt ook in mindere mate aandacht besteed aan Intelligence Led Policing, ondanks dat de Politie Twente een eigen afdeling heeft als het gaat om analyse en research. De politie werkt volgens mevrouw Smid vooral met de buurtgerichte aanpak. Wijkagenten kennen hun buurten goed en indien er overlast gemeld wordt in de buurt dan wordt dit meteen aangepakt. De signalen die van burgers komen zijn erg belangrijk voor de politie.

Bij de politie Twente staat woninginbraken hoog op de agenda. Vooral in 2008 toen het aantal woninginbraken stegen. Destijds is er een woninginbrakenteam opgericht met als taak het analyseren van de woninginbraken en mogelijke oplossingen aan te dragen. Er werd een vijf sterren aanpak geformuleerd met als speerpunten preventie, opsporing en communicatie. Door veel aandacht te besteden aan de modus operandi van de inbrekers konden inbraken aan daders gekoppeld worden en werd er veel kennis gegenereerd. Het aantal woninginbraken is onder leiding van het team dan ook gedaald. De gemeente is niet actief bezig met veilig wonen. Er wordt alleen in nieuwbouw geïnvesteerd, ook met betrekking tot het PKVW. De gemeente is een nieuwe woonvisie

aan het opstellen, waarin ze gaan bepalen of ze gaan werken met het keurmerk veilig wonen. Deze zal begin 2012 worden vastgesteld.

Dit hoofdstuk behandelt het statistische gedeelte van mijn scriptie, oftewel doet onderzoek naar de kans op inbraak als het huis beter beveiligd wordt door 'target hardening'. De hypothese die hierbij hoort luidt als volgt;

Als er fysieke preventiemaatregelen zijn genomen bij woonhuizen ervaren deze relatief minder woninginbraken dan huizen waarbij deze fysieke preventiemaatregelen ontbreekt.

Onderzoeksmethodologie

Aan de hand van één van de zes CPTED concepten is er een observatie onderzoek gedaan. Gedurende een termijn van drie maanden zijn er ongeveer negenhonderd huizen geobserveerd. Een groep van in totaal zes onderzoekers, namelijk bachelorstudenten aan de Universiteit Twente, hebben deze observaties uitgevoerd. De relatie tussen de fysieke omgevingskenmerken en de kans op woninginbraak, wordt gemeten aan de hand van een checklist.

Zoals eerder al genoemd bestaat CPTED uit zes concepten. Hieronder worden ze kort beschreven; een uitgebreidere uitleg is terug te vinden in hoofdstuk één. De zes concepten bestaan uit territoriality, surveillance, acces control, image/maintenance, activity programme support and target hardening. Territoriality stimuleert een duidelijke scheiding tussen het eigendom van een persoon en dat van een ander. Op die manier wordt illegaal gebruik van een ander zijn eigendom ontmoedigt. Surveillance verandert het fysiek ontwerp van een omgeving zodat er meer mogelijkheden zijn om informeel en natuurlijk toezicht te faciliteren. Acces control ontzegt de toegang en creëert een verhoogd risico voor detectie en op die manier wordt de mogelijkheid tot het begaan van criminele handelingen verkleint. Image/space management probeert het positieve imago van een buurt te promoten mede door het routineus bijhouden van een buurt. Activity support houdt in dat door het gebruik van symbolen, borden en het ontwerp van een omgeving het gebruik van de openbare ruimte wordt aangemoedigd en het liefst volgens vaste, bestemde patronen. Tenslotte target hardening; het gebruik van fysieke barrières, zoals hekwerk, sloten en elektronische alarmsystemen. Op deze manier wordt de toegang tot een crimineel doelwit ontzegt of begrenst (Cozens, Saville & Hilier, 2005).

Dit laatste concept, target hardening, zal centraal staan in dit hoofdstuk. Het sluit aan bij de denkwijze van het Centrum van Criminaliteitspreventie en Veiligheid. Dit centrum heeft het

Politiekeurmerk Veilig Wonen in beheer. Dit is een veiligheidsinstrument dat bij zou dragen aan de sociale veiligheid in en rond woningen, wooncomplexen en in wijken. PKVW-erkende bedrijven geven bewoners informatie over de wijze waarop inbraakgevoelige plekken van woningen beveiligd kunnen worden. Vervolgens wordt de woning aangepast en na goedkeuring van het bedrijf wordt er een certificaat uitgereikt waarmee er korting kan worden verkregen op de inboedelverzekering. Dit is een voorbeeld van situationele criminaliteitspreventie, aangezien de fysieke omgevingskenmerken van een woning aangepast worden.

Eenheden

De eenheden van dit onderzoek bestaan uit 906 huizen, verdeeld over de stad Enschede. Deze groep kan gesplitst worden in twee groepen. Bij ongeveer vijfhonderd woningen is niet ingebroken en bij ongeveer vierhonderd woningen wel. De ingebroken huizen zijn door de politie random geselecteerd uit gegevens over woninginbraken uit 2008. De groep van vijfhonderd huizen waarbij geen inbraak heeft plaatsgevonden zijn door de Gemeente Enschede random geselecteerd.

De afhankelijke variabele in dit onderzoek betreft de gepleegde inbraken uit 2008, maar wel gecorrigeerd voor 2009. Uitgesloten van het onderzoek zijn bedrijfspanden, flats (vanaf de eerste verdieping), appartementen (eveneens vanaf de eerste verdieping) en andere panden die niet als primaire functie het bewonen van de desbetreffende eenheid hebben. Deze eenheden worden gekenmerkt door andere fysieke omgevingskenmerken in relatie tot de kans op woninginbraak.

Design

Het onderzoek is te karakteriseren als een case-control design. In dit onderzoeksdesign is er een groep die de gewenste uitkomst als karakteristiek heeft en een groep die dit niet heeft. In ons geval een groep huizen waarbij wel ingebroken is en een groep huizen waarbij niet ingebroken is. Het case-control is erg bruikbaar om bepaalde hypothesen te genereren over causale relaties. Het kenmerkt zich ook door het gegeven dat er geen systematische verschillen tussen de twee groepen zijn, behalve de aan- of afwezigheid van de afhankelijke variabele (Shadish, Cook, & Campbell, 2002). In dit onderzoek is de afhankelijke variabele de gepleegde inbraken in 2008, gecorrigeerd met de inbraakcijfers uit 2009. De staat van de fysieke omgeving is de onafhankelijke variabele in het voorliggende onderzoek. De N bestaat in eerste instantie uit 906 huizen verspreid in de stad Enschede. Vanwege de aanwezigheid van onder andere bedrijfsmatige eenheden zoals besproken in de paragraaf eenheden, is er sprake van enige uitval na dataverzameling.

Instrumentarium

In Engeland is al eerder zo'n onderzoek gedaan door Armitage (2005). Daar werd gebruik gemaakt van een checklist en die checklist is ook als uitgangspunt gebruikt in dit onderzoek. De invulling bestaat uit reeds vastgestelde risicofactoren, tezamen met aanvullingen uit de literatuur gericht op risicodragende omgevingskenmerken. In Enschede bestond de checklist uit 74 elementen.

Na verschillende gesprekken tussen de onderzoekers in combinatie met een pilot-onderzoek hebben ervoor gezorgd dat enkele vragen meer uitgebreid zijn en dat de checklist meer is toegespitst op de Nederlandse situatie.

Procedure

Alle observaties hebben plaatsgevonden in de eerste maanden van 2011 en vervolgens zijn de gegevens verwerkt in SPSS. De 74 elementen zijn ondergebracht in de zes categorieën van de CPTED theorie. Voor dit onderzoek is alleen de target hardening categorie van belang. De volgende vragen uit de checklist zijn van belang voor dit concept, namelijk vraag 21, 47, 53, 54, 55 en 57. Hierna wordt met behulp van een regressie analyses gekeken welke van de factoren uit de categorie significant bijdragen aan de kans op woninginbraak.

Resultaten

Zoals eerder gesteld zijn er van de negenhonderd woning die deel uitmaken van het onderzoek negenenveertig afgevallen. Dit kan, ten eerste, verklaard worden door de aanwezigheid van bedrijfsmatige panden of flats. Ten tweede zijn er observaties gedaan in 2010 met een lijst van woningen die stamt uit 2008. Een verklaring voor het verschil in het aantal woningen kan zijn doordat er enkele woningen gesloopt zijn in de tussentijd.

In deze tabel wordt duidelijk gemaakt in absolute waarden en in procenten hoeveel van de huizen die wel of niet ingebroken zijn de indicatoren van toepassing zijn. Zo wordt het duidelijk dat er in 430, oftewel 50,5%, van de huizen ingebroken is en in 421 (49,5%) van de huizen niet, evenals het feit dat er rolluiken zijn in 68 (8%) huizen en in 769 (91,9%) huizen niet.

Absolute en relatieve aantallen van kenmerken van ingebroken en niet-ingebroken huizen

	Ja	Nee
Ingebroken	430 (50,5%)	421 (49,5%)
Aanwezigheid van rolluiken	68 (8%)	769 (91,9%)
Aanwezigheid van buurtwacht	25 (2,9%)	824 (97,1%)
Aanwezigheid waarneembaar in de vorm van een blaffende of lopende hond	8 (0,9%)	839 (99,1%)
D.m.v. een sticker	29 (3,4%)	818 (96,6%)
Wel aanwezigheid van een hond	34 (4%)	813 (96%)
Geen aanwezigheid van een hond	801 (95,9)	34 (4%)
Aanwezigheid van een alarm	56 (6,6%)	790 (93,4%)
Aanwezigheid van een alarm kenbaar gemaakt door een sticker	52 (6,2%)	793 (93,8%)
Aanwezigheid van een camera	4 (0,5%)	842 (99,5%)
Aanwezigheid van een bewegingsmelder	80 (9,5%)	766 (90,5%)
Geen bewijs van een alarm of detectie systeem	714 (85,5%)	121 (14,5%)
Meerdere sloten aanwezig	27 (3,3%)	802 (96,7)
Open raam/deur	233 (27,7%)	608 (72,3%)
Open raam/deur op de begane grond	24 (2,9%) – raam open op de begane grond	817 (97,1%) – raam open, maar niet op de begane grond
Raam volledig open	61 (7,3%) – raam volledig open	780 (92,7%) – open, maar niet helemaal
Raam open op de begane grond	80 (9,5%) – raam volledig open op de begane grond	760 (90,5%) – raam niet volledig open op de begane grond

Vervolgens werden er kruistabellen gemaakt waarin te zien is in hoeveel gevallen er wel sprake was van het betreffende karakteristiek en hoe vaak niet. Zo valt er bij vraag 21 af te lezen dat er in 769 van het totale aantal huizen er geen rolluiken waren. En bij 68 huizen waren er wel rolluiken. Bij de 14 huizen die uitgesloten werden ontbreken er gegevens.

Uit de lineaire regressie is gebleken dat drie indicatoren significant zijn en hierdoor invloed hebben op de kans dat er wordt ingebroken. Ten eerste de aanwezigheid van een hond. Dit zou de kans op inbraak verminderen. Ook een sticker dat er een hond aanwezig is, zou zorgen voor een kleinere kans slachtoffer te worden van inbraak. Ook zou de aanwezigheid van meerdere zichtbare sloten in huis en aan de voordeur, betekenen dat er minder inbraken worden gepleegd indien er meer sloten waarneembaar zijn.

De aanwezigheid van rolluiken is volgens deze berekeningen niet significant, maar er is toch een duidelijke trend te zien richting een kleinere kans op inbraak. Dit geldt ook voor CCTV. Als er camera's geplaatst worden zou het zo kunnen zijn dat dit een afschrikwekkend effect heeft en hierdoor zou er minder ingebroken worden.

De overige indicatoren blijken bij de regressieanalyse niet significant te zijn en hierdoor hebben ze geen invloed op de kans dat er wel of juist niet in wordt gebroken. Deze uitkomsten ondersteunen de theorie van CPTED m.b.t. target hardening niet.

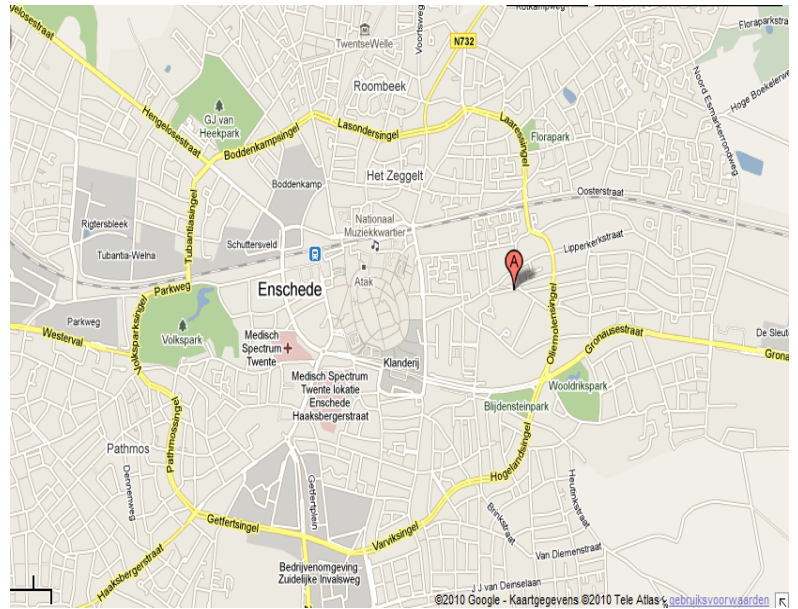
Regressie analyse						
Kenmerk		Ongestandaardiseerde coëfficiënten		Gestandaardiseerde coëfficiënten	t	Significantie niveau
		B	Standdaard error	Bèta		
1	(Constant)	,616	,189		3,266	,001
	# Vraag 21 – Aanwezigheid van rolluiken	-,124	,065	-,067	-1,898	,058
	Vraag 47 – Aanwezigheid van buurtwacht	-,150	,135	-,049	-1,115	,265
	* Vraag 53 – Hond aanwezig	,690	,305	,137	2,265	,024
	* * Vraag 53- Sticker dat	1,011	,362	,359	2,796	,005

	er een hond aanwezig is					
	* * Vraag 53- Bewijs dat de hond aanwezig is	-1,167	,377	-,451	-3,097	,002
	# Vraag 54 – CCTV	-,531	,302	-,065	-1,761	,079
	Vraag 53 – Bewijs dat er CCTV is	-,044	,178	-,021	-,245	,806
	Vraag 54 – Bewegingsmelder (lamp)	-,153	,176	-,085	-,868	,385
	Vraag 54 – Geen bewijs van een alarmsysteem	-,092	,189	-,061	-,483	,629
	** Vraag 55 – Meerdere sloten aanwezig	,334	,108	,118	3,081	,002
	Vraag 56 – Open raam	-,052	,046	-,047	-1,125	,261
	Vraag 57 – Open raam op de begane grond	,063	,259	,020	,242	,809
	Vraag 57 – Open raam/deur volledig open	-,126	,261	-,064	-,482	,630
	Vraag 57 – Raam volledig open op de begane grond	,125	,274	,072	,456	,648
a. Dependent Variable: Burgled * = < .05 * * = < .01 # = .10 - .05						

Casus 1:

Gronausevoetpad 34 te Enschede

De dader of daders zijn binnengekomen door middel van het plaatsen van een afvalcontainer tegen de muur, waarop ze op het platte dak zijn geklommen. Via het platte dak kregen ze toegang tot een raam op de eerste verdieping die open stond. Deze stond open omdat het erg warm weer was. De inbraak vond plaats tussen half 5 en 8 's avonds. De bewoner was toen niet aanwezig, volgens hem moeten ze het huis in de gaten hebben gehouden. Opmerkelijk is ook dat er een hond aanwezig was en dat deze niet aangeslagen is. Ook is het vreemd dat in een drukke, nauwe straat, geen enkele buurtbewoner iets gezien heeft. Dat terwijl er ingebroken is aan de voorzijde van het huis. Achterzijde was afgesloten en moeilijker te bereiken.

Datum: 13 juli 2010

Plaats: Enschede

Straat: Gronausevoetpad 34

Wijk: Bothoven

Tijd: tussen 16.30 en 20.00

MO: Door openstaand raam via plat dak

Buit: Laptop

Type huis: vrijstaand huis, tegenover rijtjeshuizen

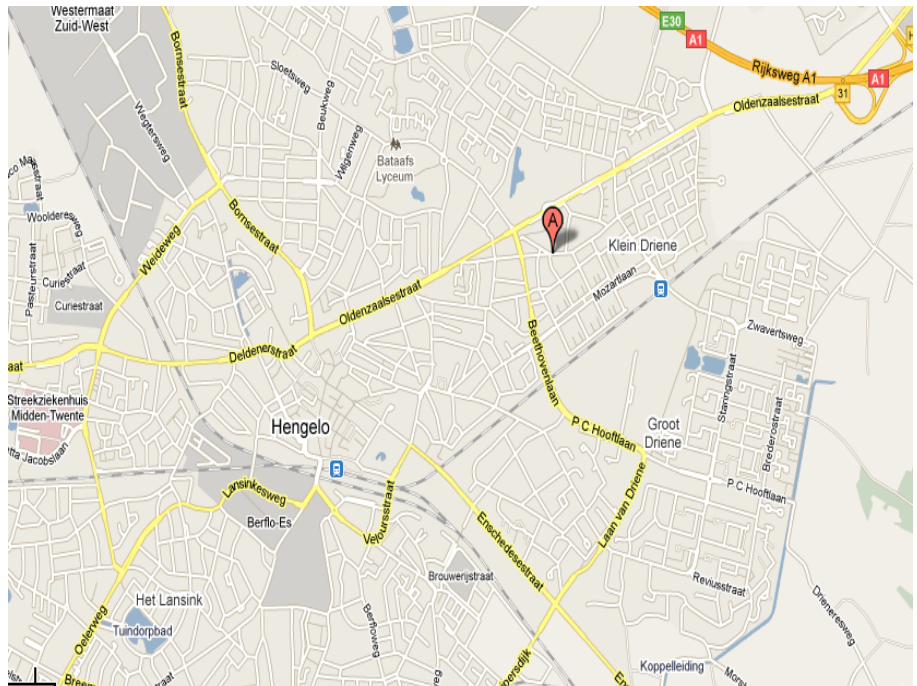
Sporen: Op regenpijp vingerafdrukken en handpalm afdruk op vensterbank

Opmerkelijk: Er was een hond aanwezig, deze is echter niet aangeslagen

Casus 2:

Oude Postweg 112 te Hengelo

De dader of daders zijn binnengekomen door middel van een tuinpoort die niet afgesloten was. Vervolgens is er een stoel tegen een tuintafel aangeschoven en hebben ze het bovenlicht met een schroevendraaier geforceerd. Vervolgens zijn de schroeven eruit gedraaid. Deze waren niet terug te vinden. Dit raam stond dus open en is de keuken en woonkamer doorzocht. Er is enkel een telefoon en contant geld gestolen. Het zou hier om een bedrag gaan van enkele tientallen euro's. Deze inbraak is 's nachts gepleegd en houdt mogelijk verband met de inbraak aan de Zwavertsweg.

Datum: 13 juli 2010

Plaats: Hengelo

Straat: Oude Postweg 112

Wijk: Klein Dreene

Tijd: Tussen 12 uur 's nachts en 7 uur 's ochtends.

MO: Openstaande tuindeur, via binnenlicht d.m.v. schroevendraaier en schroeven.

Buit: Telefoon en contant geld

Type huis: 2-onder-1 kap woning in rustige buurt.

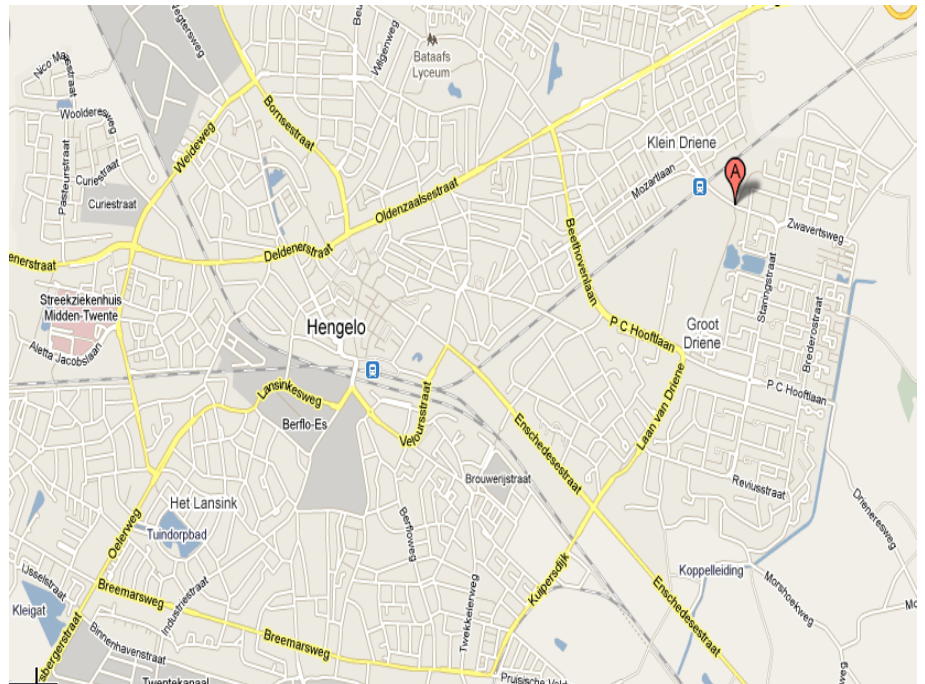
Sporen: Dader of daders hebben handschoenen aangehad, dit was duidelijk te zien aan de sporen. Een vingerafdruk ontbrak, niet alleen op de stoel, maar ook op het kozijn en blikjes in de keuken waar de dader(s) gezocht hebben.

Opmerkelijk: Deze inbraak houdt mogelijk verband met de inbraak aan de Zwavertsweg. Ook is er een kenmerk aangebracht naast de voordeur, namelijk een ster met krijt aangebracht.

Casus 3:

Zwavertsweg 122 te Hengelo

Bij deze inbraak is de dader(s) via een openstaande tuinpoort naar het schuurtje gegaan, daar een keukentrap meegenomen, en via de zijkant van het huis door het bovenlicht naar binnengedrongen. Opnieuw stond de tuinpoort open, heeft men een bovenlicht gebruikt en zijn de schroeven van het bovenlicht eruit gehaald. Hier zijn de schroeven ook niet terug gevonden. Na indringing van het huis, zijn de lades in de woonkamer en keuken overhoop gehaald. De buit is contant geld en enkele bankpassen. Het geld had men

verstopt in oude fotorolletjes, deze werden buiten gevonden, her en der verspreid. Ook hier werd gebruik gemaakt van handschoenen. Echter, een perfecte duimafdruk werd gevonden onder het kozijn van het bovenlicht. Deze werd meegenomen naar het bureau, nadat er ook afdrucken werden gemaakt van de vingers van de bewoner. Op het bureau blijkt dat deze niet overeenkomen. Men denkt dat er een dader op de uitkijk heeft gestaan en met een duim het bovenlicht omhoog heeft gehouden. Het huis is vrijstaand en gesitueerd aan een drukke doorgaande weg.

Datum: 13 juli 2010

Plaats: Hengelo

Straat: Zwavertsweg 122

Wijk: Klein Driene

Tijd: Tussen 12 uur 's nachts en 7 uur 's ochtends.

MO: Openstaande tuindeur, via keukentrap, door binnenlicht d.m.v. schroevendraaier en schroeven.

Buit: Contant geld en bankpassen

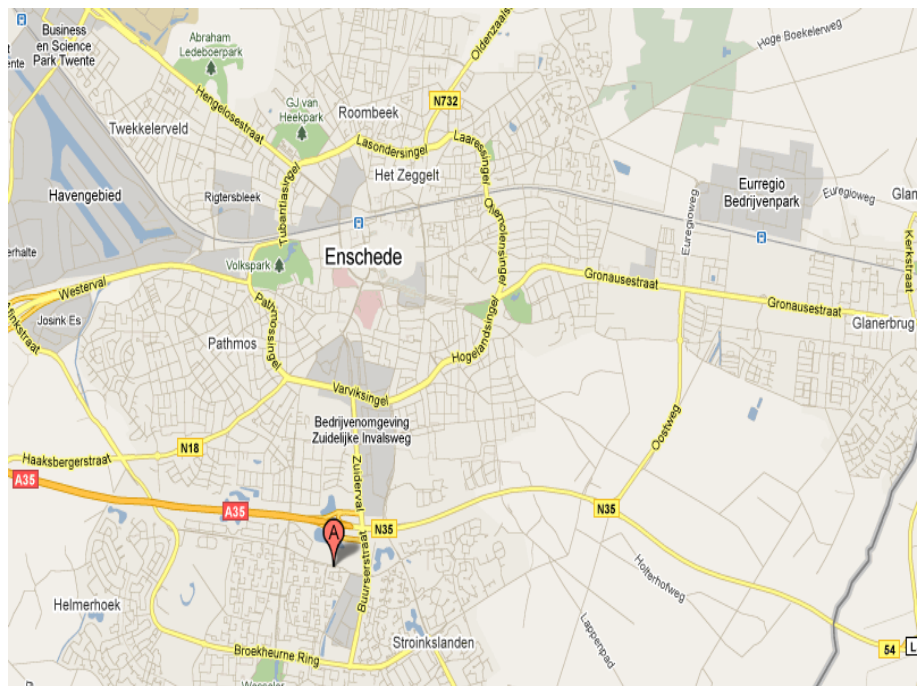
Type huis: vrijstaand huis aan drukke weg.

Sporen: Dader of daders hebben handschoenen aangehad, dit was duidelijk te zien aan de sporen. Toch kon er een goede afdruk gevonden worden aan de onderkant van het raam. Ook hier wordt gekeken of er een relatie bestaat tussen deze inbraak en die aan de Oude Postweg 112.

Casus 4:

Vlierstraat 660 te
Enschede

Het gaat hier om een flat, gelegen aan een drukke weg. In eerste instantie was het moeilijk te zien hoe de dader binnengekomen was. Na inspectie bleek dat de dader via de buitenkant van de kozijnen van het gezamenlijke trappenhuis omhoog was geklommen. De flat was op de eerste verdieping en men is via het balkon van de bewoner via het grote raam in de woonkamer naar binnen geklommen. Dit gebeurt 's nachts, terwijl de bewoners beide in bed lagen in de kamer ernaast. Buit was een laptop, Ipod, twee telefoons en contant geld. Ook hier bestaat het vermoeden dat het dezelfde dader(s) betreft als in een inbraak op de Vlierstraat 398, dezelfde MO etc.

Datum: 13 juli 2010

Plaats: Enschede

Straat: Vlierstraat 660

Wijk: Wesselerbrink

Tijd: Tussen 12 uur 's nachts en 7 uur 's ochtends.

MO: Via kozijnen gezamenlijk trappenhuis, via balkon en groot raam grenzen aan balkon in de woonkamer.

Buit: Laptop

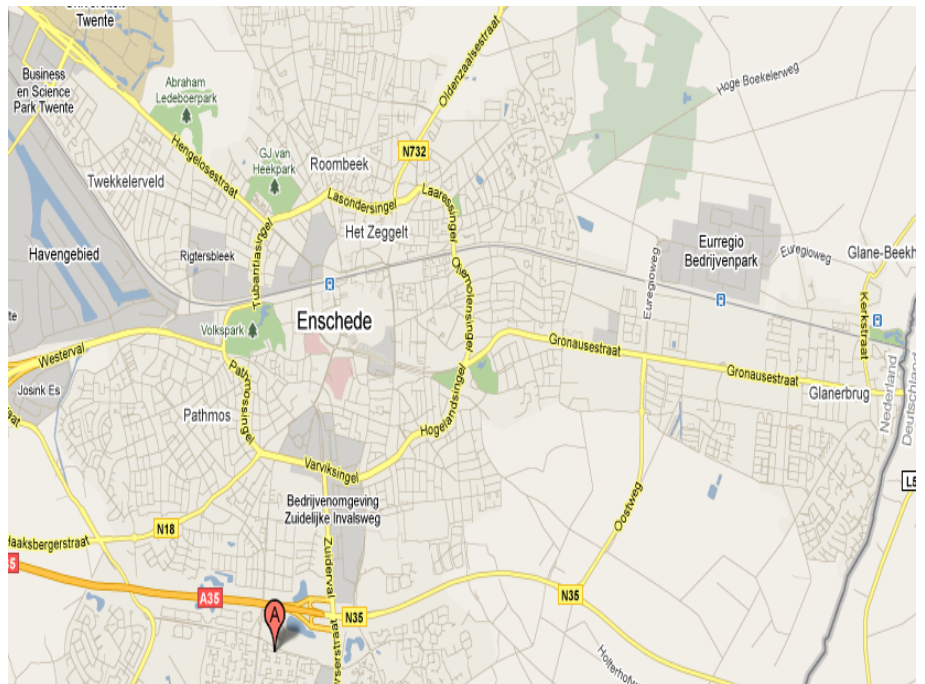
Type huis: flat aan drukke weg.

Sporen: Bij deze inbraak was het moeilijk om sporen te vinden. Vingerafdrukken konden niet gevonden worden. Echter, door het soort laminaat dat in de woonkamer lag en het stof, kon een goede voetafdruk veilig gesteld worden. Ook was het duidelijk zichtbaar op het balkon dat men via het balkon op het kozijn van het woonkamerraam was gestapt. Op de vensterbank waren echter geen voetafdrukken zichtbaar.

Casus 5:

Vlierstraat 398 te Enschede

Deze inbraak vond ook 's nachts plaats. De bewoonster woont op de 2de verdieping en heeft een hond. Deze is aangeslagen, zij werd wakker en meende iemand door het gordijn te zien op haar balkon. Toch is ze weer in slaap gevallen. De volgende ochtend bleek er ingebroken te zijn en was de laptop meegenomen. In eerste instantie dacht mevrouw aan haar ex-vriend, deze kwam ook wel eens via het balkon binnen. Echter, deze bleek al in de gevangenis te zitten. De bewoonster was overstuurd en voelde zich erg onveilig in haar huis. Hier werd dezelfde MO aangetroffen als aan de Vlierstraat 398. Door middel van ramen van gezamenlijk trappenhuis, op balkon, grote raam in woonkamer en laptop meegenomen.

Datum: 13 juli 2010

Plaats: Enschede

Straat: Vlierstraat 398

Wijk: Wesselerbrink

Tijd: Tussen 12 uur 's nachts en 7 uur 's ochtends.

MO: Via kozijnen gezamenlijk trappenhuis, via balkon en groot raam grenzen aan balkon in de woonkamer.

Buit: Laptop

Type huis: flat aan drukke weg.

Sporen: Bij deze inbraak dacht men in eerste instantie bloed te zien op het kozijn. Dit bleek echter na inspectie niet om bloed te gaan en werd er verder gezocht. Op de vensterbank was niks zichtbaar, echter wel een goede voetafdruk aan de richel onder het raam. Deze kon dan ook meegenomen worden naar het bureau. Op het eerste gezicht lijkt het profiel van de dader dezelfde te zijn aan de Vlierstraat 660.

Bijlage 4: Foto's van de inbraken en hun directe omgeving

Foto 1

Dit huis betreft het huis aan de Zwaverstweg in Hengelo. Deze foto is van belang, omdat men kan zien dat het hier om een vrijstaand huis gaat op een ruim perceel gelegen aan een drukke weg. Volgens de CPTED theorie zijn vrijstaande huizen gewild en omdat het gelegen is aan een drukke, doorgaande weg, valt het inbrekers eerder op.

Foto 2

Dit is het uitzicht van het vrijstaande huis aan de Zwavertsweg. Zoals men kan zien gaat het hier om een drukke doorgaande weg, met aan de overkant een tankstation.

Foto 3:

Dit de flat aan de Vlierstraat 660 te Enschede. De dader is via het grote raam aan de linkerkant op het balkon geklommen waar het raam rechts openstond.

Foto 4:

Hier ziet men het raam aan de Vlierstraat (nu dicht), waardoor de inbreker naar binnen is gegaan.

Foto 5:

Dit is een foto van het huis aan de Oude Postweg. Hier is de inbreker via een stoel naar binnen gegaan door middel van een schroevendraaier te gebruiken. Op deze manier blijft het raam openstaan en kan men makkelijk naar binnen.

Foto 6:

Hier ziet men hoe er een klein voetgangerspad achter de flat langsloopt met dichte begroeiing. Ideaal voor inbrekers. Foto is gemaakt aan de Vlierstraat.

